

Θεωρητικής Κατεύθυνσης
Αρχαία Ελληνικά - Άγνωστο
Β΄ Λυκείου

Επιμέλεια: ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΠΕΤΡΑ
ΕΛΕΝΗ ΜΑΥΡΙΔΟΥ

e-mail: info@iliaskos.gr

www.iliaskos.gr

ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΓΛΩΣΣΑ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗΣ
Β' ΛΥΚΕΙΟΥ

ΑΓΝΩΣΤΑ ΚΕΙΜΕΝΑ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:

Πετρά Χριστίνα

Μαυρίδου Ελένη

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

Για να μπορέσουμε να τονίσουμε σωστά μία λέξη είναι απαραίτητο να γνωρίζουμε την προσωδία των φωνηέντων, δηλαδή αν ένα φωνήεν είναι μακρόχρονο ή βραχύχρονο:

ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΑ: ω, η

ΒΡΑΧΥΧΡΟΝΑ: ε, ο

ΔΙΧΡΟΝΑ (ανάλογα με τη θέση τους είναι ή μακρά ή βραχεία): α, ι, υ

ΔΙΦΘΟΓΓΟΙ: οι, ου, αι, αυ, ει, ευ, ηι, ηυ, => κανονικά είναι **ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΟΙ**

ΠΡΟΣΟΧΗ!!! Τα **αι, οι** όταν βρίσκονται τελείως μόνα στο τέλος λέξης λογαριάζονται **ΒΡΑΧΥΧΡΟΝΑ!!!**

ΧΩΡΙΣΜΟΣ ΣΥΛΛΑΒΩΝ

Λήγουσα ονομάζεται η τελευταία συλλαβή μιας λέξης

Παραλήγουσα ονομάζεται η προτελευταία συλλαβή μιας λέξης

Προπαραλήγουσα ονομάζεται η προπροτελευταία συλλαβή μιας λέξης

έπικίνδυνος -> έπι – κίν(προπαραλήγουσα) - δυ(παραλήγουσα) – νος(λήγουσα)

ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΝΙΣΜΟΥ

- Καμία λέξη δεν τονίζεται πάνω από την προπαραλήγουσα:** έπι-κίν-δυ-νος
- Η προπαραλήγουσα όταν τονίζεται παίρνει πάντα οξεία:** π.χ άλήθεια, παρήγορος, πείθωμαι
- Όταν η λήγουσα είναι μακρόχρονη η πρόπαραλήγουσα δεν τονίζεται:** ή μέλισσα αλλά τής μελίσης, άμεσος αλλά άμέσως κ.ά
- Κάθε βραχύχρονη συλλαβή όταν τονίζεται παίρνει πάντα οξεία:** νέος, κόπος, φωναί, φθόνος κ.ά
- Η μακρόχρονη παραλήγουσα παίρνει:**
 - Οξεία** μπροστά από **μακρόχρονη** λήγουσα (μακρό μπροστά από μακρό= οξεία) π.χ θήκη, γνώμην, πρώτοις,
 - Περισπωμένη** μπροστά από **βραχύχρονη** λήγουσα (μακρό μπροστά από βραχυ περισπάται) π.χ είχον, φεύγε, Τρώες,
- Η γενική και η δοτική όταν τονίζονται στη λήγουσα παίρνουν πάντα περισπωμένη:** π.χ τῶν ποιητῶν, τοῖς ποιηταῖς, τῶν πολιτειῶν, ταῖς φωναῖς
- Τα προϊόντα της συναίρεσης παίρνουν περισπωμένη:** π.χ τιμάω (-ῶ)

Άσκηση: Να τονιστούν οι παρακάτω λέξεις και να δικαιολογηθεί ο τονισμός τους:

Ο κηπος, οι κηποι, τοις κηποις, τοσουτοι, τοσουτους, τοσαυτη, μοιρα, μοιραι, χωραις, ουτω, ουτοι, τουτων,ειλεν, αυτη, δηλος, οικoi, πειρωμαι, ειδος, επιμελεια, οποιοι, ποιησαι, μειναι, πλειστοι, πλειστων, οικου, μητε, γνωναι, μνησθηναι, ζωμεν, δωρον, δωροις, δωρω, δωρου, ηυρον, οιμοι, οιμαι, ποιει.

ΟΔΗΓΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΣΩΣΤΗ ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ ΤΩΝ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

1. Διαβάζουμε αρχικά, χωρίς να επιχειρήσουμε να το μεταφράσουμε, αρκετές (4-5) φορές το κείμενο, έτσι που να γίνεται μια πρώτη κατανόηση αδρή και γενική.
2. Προσπαθούμε να εντοπίσουμε την κεντρική ιδέα του θέματος, σε βαθμό που να μπορούμε να βάλουμε μια δική μας «επικεφαλίδα» στο θέμα. Αυτό είναι εφικτό, γιατί συνήθως τα θέματα των εξετάσεων έχουν αυτοτελές νόημα.
3. Σε τρίτη φάση «σπάζουμε» το θέμα σε τρεις ή και περισσότερες ενότητες, προσπαθώντας να συλλάβουμε το νοηματικό τους πυρήνα.
4. Ύστερα προσπαθούμε να συνδέσουμε μεταξύ τους τους λογικούς αυτούς πυρήνες, που οπωσδήποτε έχουν αλληλουχία και συνάφεια μεταξύ τους.
5. Σ' αυτή μας την προσπάθεια δεν κάνουμε λεπτομερή συντακτική ανάλυση, γιατί είναι περιττή και σημαίνει απώλεια χρόνου. Ανάλυση θα γίνει εκεί που το κείμενο παρουσιάζει κάποιες δυσκολίες και οπωσδήποτε στις προτάσεις, όπου μας ζητούν να χαρακτηρίσουμε κάποιους συντακτικούς όρους στις ασκήσεις. Αυτό γίνεται για να υπάρξει αντιστοιχία ανάμεσα στη μετάφραση (π.χ. μιας μετοχής) και στο συντακτικό της χαρακτηρισμό.
6. Αφού θα έχουμε κατανοήσει επαρκώς το θέμα, σε βαθμό που θα μπορούμε να λέμε το «νόημά του», προβαίνουμε σε απόδοση πιστής μετάφρασης, επιλέγοντας τις πιο κατάλληλες λέξεις, έτσι που το τελικό μεταφραστικό αποτέλεσμα να αποτελεί αυθεντικό νεοελληνικό κείμενο, με φυσιολογική ροή του λόγου και αλληλουχία νοημάτων. Αν η ανάγνωση της μετάφρασης παρουσιάζει σκοτεινά σημεία, σημαίνει ότι δεν αποδόθηκε σωστά το κείμενο και πρέπει να επανέλθουμε σε νέα προσέγγισή του σ' αυτά τα δυσνόητα σημεία.
7. Μια τέτοια πορεία είναι η ορθολογικότερη προσπάθεια προσέλασης στον αρχαιοελληνικό λόγο και έχει όλα τα εχέγγυα της επιτυχίας. Εξάλλου, τα κείμενα των εξετάσεων για τους υποψηφίους τα τελευταία χρόνια είναι επιλεγμένα έτσι που να βρίσκονται σε πλήρη αντιστοιχία με τη διδασκόμενη ύλη στα Λύκεια και δεν παρουσιάζουν ιδιαίτερη δυσκολία. Αρκεί κανείς να γνωρίζει καλά τη Γραμματική και το Συντακτικό και να είναι εξοπλισμένος με τον απαραίτητο λεξιλογικό πλούτο. Γιατί, αυτά είναι τα πρωταρχικά εργαλεία για να φτάσουμε με σιγουριά στον επιδιωκόμενο σκοπό μας.

ΕΝΑ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΟ ΣΧΗΜΑΤΙΚΟ ΜΑΘΗΜΑ

Χωρισμός προτάσεων

Για την προσπέλαση στον αρχαίο λόγο, όπως και στο νεοελληνικό, πάρε υπόψη σου τα εξής βασικά στοιχεία:

1. Κάθε αρχαίο κείμενο αποτελείται από μικρότερες επιμέρους ενότητες.
2. Κάθε ενότητα αποτελείται από προτάσεις.
3. Στις προτάσεις θα υπάρχει οπωσδήποτε μια (ή περισσότερες) κυρία και πιθανόν και άλλες δευτερεύουσες.
4. Οι κύριες προτάσεις θα είναι **κρίσεως** (με οριστική, δυνητική οριστική ή δυνητική ευκτική) ή **επιθυμίας** (με υποτακτική, προστακτική, ευχετική οριστική ή ευχετική ευκτική).
5. Οι δευτερεύουσες θα πάρουν το όνομα τους από το σύνδεσμο ή την αντωνυμία που θα αρχίζουν (ειδικές, αιτιολογικές, υποθετικές, αναφορικές κλπ.).

Κύριοι όροι προτάσεων

1. Σε κάθε πρόταση υπάρχει ή εννοείται το ρήμα. Βρίσκεις λοιπόν πρώτα το ρήμα.
2. Ύστερα, με την ερώτηση **ποιος + το ρήμα** βρίσκεις το **υποκείμενο** και με την ερώτηση **τι λογής** είναι το υποκείμενο βρίσκεις το **κατηγορούμενο** (όταν το ρήμα είναι συνδετικό).
3. Με την ερώτηση **τι + ρήμα** βρίσκεις το **αντικείμενο** (όταν το ρήμα είναι μεταβατικό).

Έτσι στην πρόταση: **Ὁ Σωκράτης ἐστὶ σοφὸς** έχουμε σχηματικά:

Y	P	K
Ὁ Σωκράτης	← ἐστὶ →	σοφός

και στην πρόταση: **Οἱ Ἕλληνες ἐνίκησαν τοὺς Πέρσας** έχουμε:

Υ		Ρ		Α
Οἱ Ἕλληνες	←	ἐνίκησαν	→	τοὺς Πέρσας

Προσδιορισμοί

Καθετί που θα προστεθεί στις απλές μας προτάσεις λέγεται **προσδιορισμός**. Έτσι:

1. Αν ο προσδιορισμός από γραμματική άποψη είναι όνομα, λέγεται **ονοματικός**.
2. Αν είναι επίρρημα, λέγεται **επιρρηματικός**.
3. Αν είναι όνομα με πρόθεση μπροστά, λέγεται **εμπρόθετος**.
4. Αν είναι στην ίδια πτώση με την προσδιορισμένη λέξη, λέγεται **ομοιόπτωτος** (παράθεση, επεξήγηση κλπ.).
5. Αν είναι σε διαφορετική πτώση, λέγεται **ετερόπτωτος** (γενική, δοτική αντικειμενική, αιτιατική της αναφοράς κλπ.).

Έτσι στη νέα μας πρόταση: **Σωκράτης ὁ Ἀθηναῖος ἦν μέγας σοφὸς τῆς ἀρχαιότητος** έχουμε σχηματικά:

Υ		Ρ		Κ		
Σωκράτης	←	ἦν	→	σοφὸς	→	τῆς ἀρχαιότητος
↓				↓		(γεν. κτητική)
ὁ Ἀθηναῖος				μέγας		
(παράθεση)				(επιθ. προσδ.)		

Οι προσδιορισμοί, (ομοιόπρωτοι, ετερόπρωτοι κλπ.) έχουν διάφορα ονόματα. (Βλέπε τους συντακτικούς κανόνες).

Γενικότερα στους προσδιορισμούς

Κάθε νέα λέξη, που θα προστίθεται στην απλή πρόταση, θα εξετάζεται από δύο οπτικές γωνίες: α) Τι μέρος του λόγου είναι, β) Ποια λέξη προσδιορίζει, δηλαδή πού κολλάει.

Ύστερα είναι θέμα θεωρητικής κατάρτισης στο συντακτικό ή και διαίσθησης, πολλές φορές, να προσδιορίσεις τη σχέση ανάμεσα στον προσδιορισμό και στην προσδιοριζόμενη λέξη.

Λάβε υπόψη σου πως πολλές φορές ισχύουν δυο λύσεις. Έτσι εφεύραμε τους όρους χρονικοϋποθετικής μετοχής, χρονικοαιτιολογικής κλπ. ή λέμε πως μια γενική είναι κτητική ή αντικειμενική κλπ.

Έτσι στη φράση: ὁ βασιλεὺς τῶν Περσῶν τέθνηκε η γενική τῶν Περσῶν είναι **γενική κτητική** (αν ο βασιλιάς ήταν αγαπητός στο λαό και τον ήθελαν) ή **γενική αντικειμενική** (αν ο βασιλιάς τους κυβερνούσε με το ζόρι).

Εκείνο που, πάλι, έχει μεγάλη σημασία είναι να συμφωνεί η μετάφρασή μας με το συντακτικό χαρακτηρισμό. Δεν νοείται δηλ. μια μετοχή να τη χαρακτηρίζουμε χρονική και να τη μεταφράζουμε ως αιτιολογική, ας πούμε.

Σύνταξη απαρεμφάτου και μετοχής

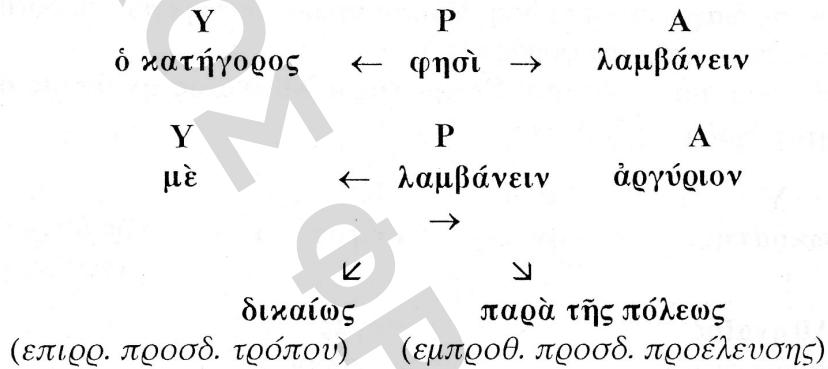
Το απαρέμφατο και η μετοχή εμφανίζονται με μεγάλη συχνότητα στον αρχαίο λόγο.

Κάθε φορά που βρίσκεσαι μπροστά τους να σκέφτεσαι δυο πράγματα:

α) Να το χαρακτηρίσεις συντακτικά (ειδικό ή τελικό απαρ. υποκείμενο ή αντικείμενο, χρονική, τελική μετοχή κλπ.).

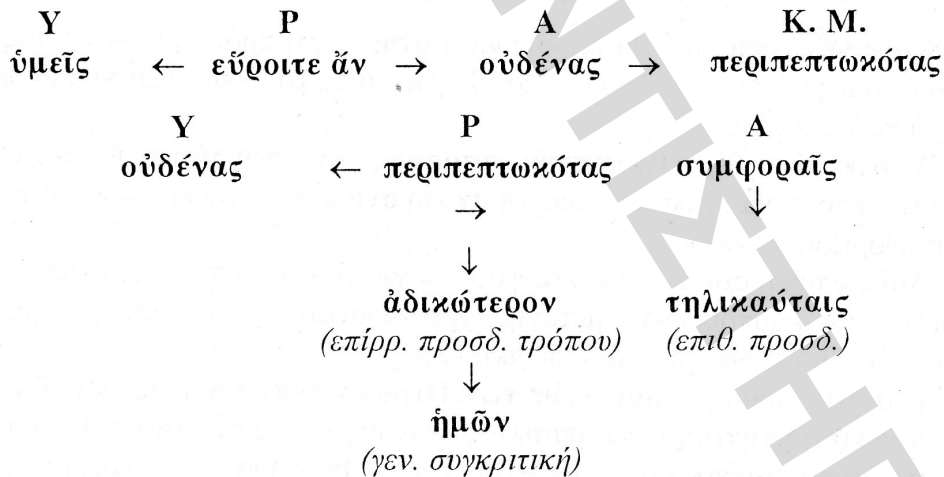
β) Να τα δεις ως νέα ρήματα και να αρχίσεις να ψάχνεις για τα δικά τους πλέον υποκείμενα, κατηγορούμενα, αντικείμενα κλπ.

Έτσι στην πρόταση: **Φησὶ ὁ κατήγορος οὐ δικαίως με λαμβάνειν τὸ παρὰ τῆς πόλεως ἀργύριον**, θα κάνουμε δύο σχήματα:

Και ένα παράδειγμα με μετοχή:

Οὐ γὰρ ἂν ἀδικώτερον οὐδένας ἡμῶν εὕροιτε τηλικαύταις συμφοραῖς περιπεπωκότας.

Σύνταξη απρόσωπων ρημάτων

Πολλές φορές θα βρεθείς μπροστά σε απρόσωπα ρήματα ή απρόσωπες εκφράσεις (*χρή, δεῖ, ἄξιόν ἐστι* κλπ.).

Να 'χεις υπόψη σου ότι αυτά παίρνουν **υποκείμενο απαρέμφατο** (ή ειδική πρόταση ή την αφηρημένη τους έννοια) και πλάι τους μια **δοτική προσωπική** (εκτός από το **δοκεῖ** και το **φαίνεται** που παίρνουν δοτική προσωπική του κρίνοτος προσώπου). Π.χ. προσήκει **ὑμῖν πολεμεῖν**.

Από τη δοτική προσωπική βγάζουμε το υποκείμενο του απαρεμφάτου σε **αιτιατική (ὑμᾶς πολεμεῖν)**.

Αν το απαρέμφατο (υποκ. του απρόσωπου) είναι απαρέμφατο συνδετικού ρήματος και έχει κατηγορούμενο σε δοτική, τότε η δοτική προσωπική **παραμένει** και υποκείμενο του απαρεμφάτου π.χ. προσήκει **ὑμῖν** εἶναι **συμμάχοις**.

Αν το απαρέμφατο (υποκ. του απρόσωπου) είναι και αυτό απαρέμφατο απρόσωπου ρήματος, παίρνει πάλι υποκείμενο άλλο απαρέμφατο π.χ. ὁμολογεῖται **αὐτοῖς δεῖν πολεμήσαι**.

Γενική οδηγία

Από δω και πέρα να ξέρεις πως θα επαναλαμβάνεις αυτή τη δουλειά με διάφορες αποκλίσεις. Περιττό να σου πούμε πως πρέπει να διαβάσεις καλά τη γραμματική και το συντακτικό και να εξοπλιστείς με λεξιλογικό πλούτο. Γιατί, αυτά είναι τα βασικότερα εργαλεία στα χέρια σου.

*

**

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Ὡς δ' ἐν βραχεῖ εἰπεῖν, ἅπαντες ἐπιστάμεθα ὅτι Ἀγησίλαος, ὅπου **ᾤετο** τὴν πατρίδα τι ὠφελήσειν, οὐ πόνων ὑφίετο, οὐ κινδύνων ἀφίστατο, οὐ χρημάτων ἐφείδετο, οὐ σῶμα, οὐ γῆρας προύφασίζετο, ἀλλὰ καὶ βασιλέως ἀγαθοῦ τοῦτο ἔργον ἐνόμιζε, τὸ τοὺς ἀρχομένους ὡς πλεῖστα ἀγαθὰ ποιεῖν. ἐν τοῖς μεγίστοις δὲ ὠφελήμασι τῆς πατρίδος καὶ τόδε ἐγὼ τίθημι αὐτοῦ, ὅτι δυνατώτατος ὢν ἐν τῇ πόλει φανερός ἦν μάλιστα τοῖς νόμοις λατρεύων. τίς γὰρ ἂν ἠθέλησεν ἀπειθεῖν ὄρων τὸν βασιλέα πειθόμενον;

Ξενοφώντος Ἀγησίλαος, 7, 1-2

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να βρεθούν και να αναγνωριστούν τα υποκείμενα και αντικείμενα(των ρημάτων, απαρεμφάτων &μετοχών) του κειμένου.Να δηλωθεί η ταυτοπροσωπία & η ετεροπροσωπία καθώς επίσης και η συνημένη ή η απόλυτη μετοχή.
2. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό:πόνων, κινδύνων βασιλέως ἀγαθοῦ, πατρίδος, πόλει, λατρεύων
3. Χρονική Αντικατάσταση: ἐπιστάμεθα, εἰπεῖν, ᾤετο, ἐνόμιζε

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Οἱ δ' Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Σάμου ὀρμώμενοι τὴν βασιλέως κακῶς ἐποίουν, καὶ ἐπὶ τὴν Χίον καὶ τὴν Ἔφεσον ἐπέπλεον, καὶ παρεσκευάζοντο πρὸς ναυμαχίαν, καὶ στρατηγούς πρὸς τοῖς ὑπάρχουσι προσείλοντο Μένανδρον, Τυδέα, Κηφισόδοτον. Λύσανδρος δ' ἐκ τῆς Ῥόδου παρὰ τὴν Ἰωνίαν ἐκπλεῖ πρὸς τὸν Ἑλλήσποντον πρὸς τε τῶν πλοίων τὸν ἔκπλουν καὶ ἐπὶ τὰς ἀφεστηκυίας αὐτῶν πόλεις. ἀνήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Χίου πελάγιοι· ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν. Λύσανδρος δ' ἐξ Ἀβύδου παρέπλει σ σύμμαχον οὔσαν Ἀθηναίων· καὶ οἱ Ἀβυθῆνοι καὶ οἱ ἄλλοι παρήσαν πεζῆ. ἡγεῖτο δὲ Θώραξ Λακεδαιμόνιος.

Ξενοφώντος Ελληνικά 2.1.16–2.1.18**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να βρεθούν και να αναγνωριστούν τα κατηγορούμενα του κειμένου (απλό, επιρρηματικό & προληπτικό, όπου και αν υπάρχουν)
2. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: βασιλέως, ναυμαχίαν, ἔκπλουν, Θώραξ Λακεδαιμόνιος
3. Χρονική Αντικατάσταση: ἐποίουν, ἐπέπλεον, παρεσκευάζοντο, ἀνήγοντο, ἡγεῖτο

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

Εί δέ τις ὑμῶν ἀθυμεῖ ὅτι ἡμῖν μὲν οὐκ εἰσὶν ἵππεῖς, τοῖς δὲ πολεμίοις πολλοὶ πάρειςιν, ἐνθυμήθητε ὅτι οἱ μύριοι ἵππεῖς οὐδὲν ἄλλο ἢ μύριοί εἰσιν ἄνθρωποι· ὑπὸ μὲν γὰρ ἵππου ἐν μάχῃ οὐδεὶς πώποτε οὔτε δηχθεὶς οὔτε λακτισθεὶς ἀπέθανεν, οἱ δὲ ἄνδρες εἰσὶν οἱ ποιοῦντες ὅ,τι ἂν ἐν ταῖς μάχαις γίγνηται. οὐκοῦν τῶν ἱππέων πολὺ ἡμεῖς ἐπ' ἀσφαλεστέρου ὀχήματός ἐσμεν· οἱ μὲν γὰρ ἐφ' ἵππων κρέμανται φοβούμενοι οὐχ ἡμᾶς μόνον ἀλλὰ καὶ τὸ καταπεσεῖν· ἡμεῖς δ' ἐπὶ γῆς βεβηκότες πολὺ μὲν ἰσχυρότερον παίσομεν, ἦν τις **προσίη**, πολὺ δὲ μᾶλλον ὅτου ἂν βουλώμεθα τευξόμεθα. ἐνὶ δὲ μόνῳ προέχουσιν οἱ ἵππεῖς [ἡμᾶς]· φεύγειν αὐτοῖς ἀσφαλέστερόν ἐστιν ἢ ἡμῖν.

Ξενοφώντας, Κύρου Ανάβασις, III, 2, 18-19

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να αναγνωρίσετε τους Ομοιόπτωτους προσδιορισμούς που υπάρχουν στο κείμενο και να δηλώσετε πιά λέξη προσδιορίζουν.
2. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τις ,ὑμῶν, ὅ,τι, αὐτοῖς, ἄνδρες, ἵππου
3. Χρονική Αντικατάσταση: ἀθυμεῖ, ἀπέθανεν, καταπεσεῖν, προέχουσιν
4. Εγκλιτική αντικατάσταση: βουλώμεθα, ἐστιν, γίγνηται

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

Χαλεπὸν δ' ἔρω σοι καὶ ἄλλο πάθημα, ὃ Σιμωνίδῃ, τῶν τυράννων. γινώσκουσι μὲν γὰρ οὐδὲν ἦπτον τῶν ἰδιωτῶν τοὺς ἀλκίμους τε καὶ σοφοὺς καὶ δικαίους. τούτους δ' ἀντὶ τοῦ ἄγασθαι φοβοῦνται, τοὺς μὲν ἀνδρείους, μὴ τι τολμήσωσι τῆς ἐλευθερίας ἕνεκεν, τοὺς δὲ σοφοὺς, μὴ τι μηχανήσωνται, τοὺς δὲ δικαίους, μὴ ἐπιθυμήσῃ τὸ πλῆθος ὑπ' αὐτῶν προστατεῖσθαι. ὅταν δὲ τοὺς τοιούτους διὰ τὸν φόβον ὑπεξαιρῶνται, τίνες ἄλλοι αὐτοῖς καταλείπονται χρῆσθαι ἀλλ' ἢ οἱ ἄδικοί τε καὶ ἀκρατεῖς καὶ ἀνδραποδώδεις; οἱ μὲν ἄδικοι πιστευόμενοι, διότι φοβοῦνται, ὥσπερ οἱ τύραννοι, τὰς πόλεις μήποτε ἐλεύθεραι γενόμεναι ἐγκρατεῖς αὐτῶν γένωνται, οἱ δ' ἀκρατεῖς τῆς εἰς τὸ παρὸν ἐξουσίας ἕνεκα, οἱ δ' ἀνδραποδώδεις, διότι οὐδ' αὐτοὶ ἀξιοῦσιν ἐλεύθεροι εἶναι.

Ξενοφώντας, Ἰέρωνας 5, 1-2

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να αναγνωρίσετε τις γενικές που υπάρχουν στο κείμενο και να δηλώσετε πιά λέξη προσδιορίζουν.
2. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: σοφοὺς , δικαίους, ἐγκρατεῖς, ἀνδρείους
3. Χρονική Αντικατάσταση: καταλείπονται, ἀξιοῦσιν, ἐρῶ, γινώσκουσι
4. Εγκλιτική αντικατάσταση: τολμήσωσι, φοβοῦνται, ἐπιθυμήσῃ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

Περὶ ὧν οὐδεὶς πάποτε τῶν ῥητόρων εἶπεῖν ἐν ὑμῖν ἐτόλμησεν· ἐγὼ δὲ περὶ αὐτῶν τούτων τοὺς πλείστους τῶν λόγων μέλλω ποιεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς· ὁρῶ γὰρ τὴν εὐδαιμονίαν ἐν τούτοις ἐνοῦσαν, ἀλλ' οὐκ ἐν οἷς νῦν τυγχάνομεν πράττοντες. ἀνάγκη (ἐστί) δὲ τὸν ἔξω τῶν εἰθισμένων ἐπιχειροῦντα δημηγορεῖν καὶ τὰς ὑμετέρας γνώμας μεταστῆσαι βουλόμενον πολλῶν πραγμάτων ἄψασθαι καὶ διὰ μακροτέρων τοὺς λόγους ποιήσασθαι, καὶ τὰ μὲν ἀναμνησαί, τῶν δὲ κατηγορῆσαι, τὰ δ' ἐπαινέσαι, περὶ δὲ τῶν συμβουλεῦσαι· μόλις γὰρ ἂν τις ὑμᾶς ἐξ ἀπάντων τούτων ἐπὶ τὸ βέλτιον φρονῆσαι δυνηθεῖη προαγαγεῖν.

ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ, ΠΕΡΙ ΕΙΡΗΝΗΣ, 27**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθoύν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ὧν, οὐδεὶς, τῶν ῥητόρων, ἐνοῦσαν, ἀπάντων
2. Να γραφοῦν τα παραθετικά: πλείστους, ἔξω, μακροτέρων, τὸ βέλτιον
3. Χρονική και Εγκλιτική αντικατάσταση: ὁρῶ (στο β' ενικό πρόσωπο).

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

Οὐκ ἔχω, ὧ ἄνδρες δικασταί, οὐστίνας δεησομένους ὑπὲρ ἡμῶν ἀναβιβάσομαι· τῶν γὰρ προσηκόντων οἱ μὲν ἄνδρας ἀγαθοὺς αὐτοὺς παρασχόντες καὶ μεγάλην τὴν πόλιν ποιοῦντες ἐν τῷ πολέμῳ τεθνᾶσιν, οἱ δ' ὑπὲρ τῆς δημοκρατίας καὶ τῆς ὑμετέρας ἐλευθερίας ὑπὸ τῶν τριάκοντα κώνειον πιόντες, ὥστε τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας αἴτιαι γεγόνασιν αἶ τε τῶν προσηκόντων ἀρεταὶ καὶ αἱ τῆς πόλεως συμφοραί. ὧν ἄξιον (ἐστί) ὑμᾶς ἐνθυμηθέντας προθύμως ἡμῖν βοηθῆσαι, ἡγησαμένους τούτους ἂν ἐν δημοκρατίᾳ δικαίως εἴ πάσχειν ὑφ' ὑμῶν, οἵπερ ἐν ὀλιγαρχίᾳ τῶν συμφορῶν μετέσχον τὸ μέρος.

Λυσίας, Περί της δημεύσεως <των> του Νικίου ἀδελφοῦ ἐπίλογος, 24-26**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ποιοῦντες, συμφοραί, ὑμᾶς, ἄνδρας ἀγαθοὺς.
2. Να γραφούν τα παραθετικά: ἄνδρας ἀγαθοὺς, προθύμως, δικαίως, εἴ
3. Χρονική και Εγκλιτική αντικατάσταση: τεθνᾶσιν, μετέσχον, γεγόνασιν,

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

Ἐπειδὴ τοίνυν ἐποιήσατο τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐνταῦθα πάλιν σκέψασθε τί ἡμῶν ἐκάτερος προείλετο πράττειν· καὶ γὰρ ἐκ τούτων εἴσεσθε τίς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος, καὶ τίς ὁ πράττων ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τὸ τῆ πόλει συμφέρον ζητῶν. ἐγὼ μὲν τοίνυν ἔγραψα βουλευῶν ἀποπλεῖν τὴν ταχίστην τοὺς πρέσβεις ἐπὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἂν ὄντα Φίλιππον πυνθάνωνται, καὶ τοὺς ὄρκους ἀπολαμβάνειν· οὗτοι δ' οὐδὲ γράψαντος ἐμοῦ ταῦτα ποιεῖν ἠθέλησαν. τί δὲ τοῦτ' ἐδύνατο, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι; ἐγὼ διδάξω. Φιλίππῳ μὲν ἦν συμφέρον ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ὄρκων, ὑμῖν δ' ὡς ἐλάχιστον. διὰ τί; ὅτι ὑμεῖς μὲν οὐκ ἀφ' ἧς ὠμόσαθ' ἡμέρας μόνον, ἀλλ' ἀφ' ἧς ἠλπίσατε τὴν εἰρήνην ἔσεσθαι, πάσας ἐξελύσατε τὰς παρασκευὰς τὰς τοῦ πολέμου.

Δημοσθένης, I, Περί του Στεφάνου, 25-26**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ποιῶντες, συμφοραί, ὑμᾶς, ἄνδρας ἀγαθοῦς.
2. Χρονική αντικατάσταση: συμφέρον, ἔσεσθαι, πυνθάνωνται, ὠμόσατε.
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἐποιήσατο, προείλετο, πυνθάνωνται

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

Βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τῶν Ὅμηρου παρασχέσθαι ἐπῶν. Οὕτω γὰρ υπέλαβον ὑμῶν οἱ πατέρες σπουδαῖον εἶναι ποιητὴν, ὥστε νόμον ἔθεντο καθ' ἑκάστην πεντετηρίδα τῶν Παναθηναίων μόνου τῶν ἄλλων ποιητῶν ραψωδεῖσθαι τὰ ἔπη, ἐπίδειξιν ποιούμενοι πρὸς τοὺς Ἕλληνας, ὅτι τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων προηροῦντο, εἰκότως· οἱ μὲν γὰρ νόμοι διὰ τὴν συντομίαν οὐ διδάσκουσιν, ἀλλ' ἐπιτάττουσιν ἃ δεῖ ποιεῖν, οἱ δὲ ποιηταὶ μιμούμενοι τῶν ἀνθρώπων βίον, τὰ κάλλιστα τῶν ἔργων ἐκλεξάμενοι, μετὰ λόγου καὶ ἀποδείξεως τοὺς ἀνθρώπους συμπεῖθουσιν.

Λυκούργου Κατὰ Λεωκράτους 102-103**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἐπῶν, Ἕλληνας, ποιηταῖ, ἀποδείξεως
2. Χρονική αντικατάσταση: υπέλαβον , ραψωδεῖσθαι, συμπεῖθουσιν, προηροῦντο, ἔθεντο

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

Αἱ δὲ τεσσαράκοντα νῆες τῶν Πελοποννησίων αἱ Λεσβίοις βοηθοὶ ἐλθοῦσαι, ὡς τότε φεύγουσαι διὰ τοῦ πελάγους ἕκ τε τῶν Ἀθηναίων ἐπιδιωχθεῖσαι καὶ πρὸς τῇ Κρήτῃ χεϊμασθεῖσαι καὶ ἀπ' αὐτῆς σποράδες πρὸς τὴν Πελοπόννησον κατηνέχθησαν, καταλαμβάνουσιν ἐν τῇ Κυλλήνῃ τρεῖς καὶ δέκα τριήρεις Λευκαδίων καὶ Ἀμπρακιωτῶν καὶ Βρασίδαν τὸν Τέλλιδος ξύμβουλον Ἀλκίδα ἐπεληλυθότα. Ἐβούλοντο γὰρ οἱ Λακεδαιμόνιοι, ὡς τῆς Λέσβου ἡμαρτήκεσαν, πλέον τὸ ναυτικὸν ποιήσαντες ἐς τὴν Κέρκυραν πλεῦσαι στασιάζουσιν, δώδεκα μὲν ναυσὶ μόναις παρόντων Ἀθηναίων περὶ Ναύπακτον, πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ναυτικόν, ὅπως προφθάσωσι, καὶ παρεσκευάζοντο ὅ τε Βρασίδης καὶ ὁ Ἀλκίδας πρὸς ταῦτα.

ΘΟΥΚΥΔΙΔΟΥ ΙΣΤΟΡΙΑΙ 3.69.1– 3.70.1.**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ναυσὶ μόναις, τὸ ναυτικόν, παρόντων
2. Να γραφούν τα παραθετικά του: πλέον
3. Χρονική αντικατάσταση: ἐλθοῦσαι, ἡμαρτήκεσαν, πλεῦσαι, παρεσκευάζοντο
4. Να αναγνωρίσετε τα εἶδη των εμπρόθετων προσδιορισμῶν που εἶναι υπογραμμισμένα

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

...περὶ δ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἤδη ποιήσομαι τοὺς λόγους.

φημί γὰρ χρήναί σε τῶν μὲν ἰδίων μηδενὸς ἀμελεῖσαι, πειραθῆναι δὲ διαλλάξει τήν τε πόλιν τὴν Ἀργείων καὶ τὴν Λακεδαιμονίων καὶ τὴν Θηβαίων καὶ τὴν ἡμετέραν. ἦν γὰρ ταύτας συστήσαι δυνηθῆς, οὐ χαλεπῶς καὶ τὰς ἄλλας ὁμονοεῖν ποιήσεις: ἅπασαι γὰρ εἰσιν ὑπὸ ταῖς εἰρημέναις, καὶ καταφεύγουσιν, ὅταν φοβηθῶσιν, ἐφ' ἣν ἂν τύχῳσι τούτων, καὶ τὰς βοηθείας ἐντεῦθεν λαμβάνουσιν. ὥστ' ἐὰν τέτταρας μόνον πόλεις εὖ φρονεῖν πέισης, καὶ τὰς ἄλλας πολλῶν κακῶν ἀπαλλάξεις.

Ἰσοκράτους Προς Φίλιππον, 30-31

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τὰς βοηθείας, πόλιν τὴν ἡμετέραν , μηδενὸς
2. Να γραφούν τα παραθετικά: χαλεπῶς, εὖ, κακῶν
3. Χρονική αντικατάσταση: φημί, διαλλάξει , ταῖς εἰρημέναις, τύχῳσι, πέισης,
4. Εγκλιτική αντικατάσταση: τύχῳσι, δυνηθῆς

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

Πολλήν μοι ἀπορίαν παρέχει ὁ ἀγὼν οὕτοσί, ὧ ἄνδρες δικασταί, ὅταν ἐνθυμηθῶ ὅτι, ἐὰν ἐγὼ μὲν μὴ νῦν εὖ εἶπω, οὐ μόνον ἐγὼ ἀλλὰ καὶ ὁ πατήρ δόξει ἄδικος εἶναι, καὶ τῶν ὄντων ἀπάντων στερήσομαι. ἀνάγκη οὖν, εἰ καὶ μὴ δεινὸς πρὸς ταῦτα πέφυκα, βοηθεῖν τῷ πατρὶ καὶ ἐμαυτῷ οὕτως ὅπως ἂν δύνωμαι. τὴν μὲν οὖν παρασκευὴν καὶ <τὴν> προθυμίαν τῶν ἐχθρῶν ὁρᾶτε, καὶ οὐδὲν δεῖ περὶ τούτων λέγειν: τὴν δ' ἐμὴν ἀπειρίαν πάντες ἴσασιν, ὅσοι ἐμὲ γινώσκουσιν. αἰτήσομαι οὖν ὑμᾶς δίκαια καὶ ῥάδια χαρίσασθαι, ἄνευ ὀργῆς καὶ ἡμῶν ἀκοῦσαι, ὥσπερ <καὶ> τῶν κατηγορῶν. ἀνάγκη γὰρ τὸν ἀπολογούμενον, κἂν ἐξ ἴσου ἀκροᾷσθε, ἔλαττον ἔχειν.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθoύν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἄνδρες δικασταί, ὁ πατήρ, ἀπάντων, ἀνάγκη
2. Να γραφοῦν τα παραθετικά: εὖ, ἄδικος, δεινός, ἔλαττον,
3. Χρονική αντικατάσταση: εἶπω, πέφυκα, δύνωμαι, ἴσασιν, ἔχειν.
4. Εγκλιτική αντικατάσταση: εἶπω, γινώσκουσιν, δύνωμαι, ὁρᾶτε,

Λυσίου, Ὑπὲρ των Αριστοφάνους χρημάτων, 1-2**ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:**

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

ΣΩ. Βούλει οὖν, ἐπειδὴ ὁμονοοῦμεν ὅτι ζητητέον περὶ οὐ μὴ τὶς οἶδεν, ἐπιχειρήσωμεν κοινὴν ζητεῖν τί ποτέστιν ἀρετὴ;

ΜΕΝ. Πανυ μὲν οὖν, οὐ μέντοι, ὦ Σώκρατες, ἀλλ'έγωγε ἐκεῖνο ἂν ἤδιστα, ὅπερ ἠρόμην τὸ πρῶτον, καὶ σκεψαίμην καὶ ἀκούσαιμι, πότερον ὡς διδακτῶ ὄντι αὐτῷ δεῖ ἐπιχειρεῖν, ἢ ὡς φύση, ἢ ὡς τινι πότε τρόπῳ παραγινόμενης τοῖς ἀνθρώποις τῆς ἀρετῆς.

ΣΩ. Ἄλλ' εἰ μὲν ἐγὼ ἤρχον, ὦ Μένων, ἢ μόνο ἑμαυτοῦ ἀλλὰ καὶ σου, οὐκ ἂν ἐσκεψόμεθα πρότερον εἴτε διδακτὸν εἴτε οὐ διδακτὸν ἢ ἀρετὴ, πρὶν ὅ,τι ἐστὶν πρῶτον ἐζητήσαμεν αὐτό· ἐπειδὴ δὲ σὺ σαυτοῦ μὲν οὐδ' ἐπιχειρεῖς ἄρχειν, ἵνα δεῖ ἐλεύθερος ἦς, ἐμοῦ δὲ ἐπιχειρεῖς τὸ ἄρχειν καὶ ἄρχεις, συγχωρήσομαί σοι- τί γὰρ χρὴ ποιεῖν;

Πλάτων, Μένων, 86 c-d

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθoύν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τὶς, Σώκρατες, ὅπερ, ἑμαυτοῦ
2. Να αναλυθοῦν τα ρηματικά επίθετα που υπάρχουν στο παραπάνω κείμενο
3. Χρονική αντικατάσταση: ὁμονοοῦμεν, ἠρόμην, σκεψαίμην, ἐπιχειρεῖν, ἄρχεις
4. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἐπιχειρήσωμεν, ἀκούσαιμι, ἐσκεψόμεθα, συγχωρήσομαί

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

Σκέψασθε γάρ, ὧ Ἀθηναῖοι, ὅσῃν πρόνοιαν περὶ σωφροσύνης ἐποίησατο ὁ Σόλων ἐκεῖνος, ὁ παλιὸς νομοθέτης, καὶ ὁ Δράκων καὶ οἱ κατὰ τοὺς χρόνους ἐκείνους νομοθέται. πρῶτον μὲν γὰρ περὶ τῆς σωφροσύνης τῶν παίδων τῶν ἡμετέρων ἐνομοθέτησαν, καὶ διαρρήδην ἀπέδειξαν, ἃ χρὴ τὸν παῖδα τὸν ἐλεύθερον ἐπιτηδεύειν, καὶ ὡς δεῖ αὐτὸν τραφῆναι, ἔπειτα δεύτερον περὶ τῶν μαιρακίων, τρίτον δ' ἐφεξῆς περὶ τῶν ἄλλων ἡλικιῶν, οὐ μόνον περὶ τῶν ἰδιωτῶν, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν ῥητόρων. καὶ τούτους τοὺς νόμους ἀναγράψαντες ὑμῖν παρακατέθεντο, καὶ ὑμᾶς αὐτῶν ἐπέστησαν φύλακας.

Αἰσχύνου, Κατὰ Τιμάρχου, 6-8

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ὁ Σόλων , ὁ παλιὸς νομοθέτης, τὸν παῖδα, τῶν ἰδιωτῶν, τῶν ῥητόρων, φύλακας
2. Χρονική αντικατάσταση: ἐποίησατο, ἀπέδειξαν, τραφῆναι, παρακατέθεντο, ἐπέστησαν
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἀπέδειξαν, ἐπέστησαν

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

Ὅμως δὲ χρὴ θαρρεῖν καὶ τῆς λύπης παραιεῖν εἰς τὸ ἐνδεχόμενον, καὶ μεμνησθαι μὴ μόνον τοῦ θανάτου τῶν τετελευτηκότων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀρετῆς ἧς καταλελοίπασιν. εἰ γὰρ θρήνων ἄξια πεπόνθασιν, ἀλλ' ἐπαίνων μεγάλων πεποιήκασιν. εἰ δὲ γήρως θνητοῦ μὴ μετέσχον, ἀλλ' εὐδοξίαν ἀγήρατον εἰλήφασιν, εὐδαίμονές τε γέγονασιν κατὰ πάντα. ὅσοι μὲν γὰρ αὐτῶν ἄπαιδες τετελευτήκασιν, οἱ παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἔπαινοι παῖδες αὐτῶν ἀθάνατοι ἔσσονται. ὅσοι δὲ παῖδας καταλελοίπασιν, ἢ τῆς πατρίδος εὖνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παιδῶν καταστήσεται. πρὸς δὲ τούτοις, εἰ μὲν ἔστι τὸ ἀποθανεῖν ὅμοιον τῷ μὴ γενέσθαι, ἀπηλλαγμένοι εἰσὶ νόσων καὶ λύπης καὶ τῶν ἄλλων τῶν προσπιπόντων εἰς τὸν ἀνθρώπινον βίον·

Υπερείδου, Επιτάφιος, 41-43

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τῶν τετελευτηκότων, γήρως, εὐδαίμονές, τῶν Ἑλλήνων, εὖνοια
2. Χρονική αντικατάσταση: παραιεῖν, καταλελοίπασιν, εἰλήφασιν, ἔσσονται, καταστήσεται, ἀποθανεῖν.
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: πεπόνθασιν, γέγονασιν, καταστήσεται, εἰσὶ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

Οὔτοι δὲ προσελθόντες καὶ καλέσαντες τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἄρχοντας λέγουσιν ὅτι βασιλεὺς κελεύει τοὺς Ἕλληνας, ἐπεὶ νικῶν τυγχάνει καὶ Κύρον ἀπέκτονε, παραδόντας τὰ ὅπλα ἰόντας ἐπὶ βασιλέως θύρας εὐρίσκεσθαι ἂν τι δύνωνται ἀγαθόν. ταῦτα μὲν εἶπον οἱ βασιλέως κήρυκες· οἱ δὲ Ἕλληνες βαρέως μὲν ἤκουσαν, ὅμως δὲ Κλέαρχος τοσοῦτον εἶπεν, ὅτι οὐ τῶν νικῶντων εἶη τὰ ὅπλα παραδιδόναι· ἀλλ', ἔφη, ὑμεῖς μὲν, ὧ ἄνδρες στρατηγοί, τούτοις ἀποκρίνασθε ὅ,τι κάλλιστόν τε καὶ ἄριστον ἔχετε· ἐγὼ δὲ αὐτίκα ἤξω. Ἐκάλεσε γάρ τις αὐτὸν τῶν ὑπηρετῶν, ὅπως ἴδοι τὰ ἱερὰ ἐξηρημένα· ἔτυχε γὰρ θυόμενος. ἔνθα δὴ ἀπεκρίνατο Κλεάνωρ ὁ Ἄρκας, πρεσβύτατος ὢν, ὅτι πρόσθεν ἂν ἀποθάνοιεν ἢ τὰ ὅπλα παραδοίησαν·

Ξενοφῶντος, Κύρου Ανάβασις, 2.1.8-9**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: προσελθόντες, βασιλεὺς, κήρυκες, τι, ὑμεῖς, ὢν, τὰ ὅπλα
2. Χρονική αντικατάσταση: προσελθόντες, τυγχάνει, ἀπέκτονε, ἰόντας, εἶπον, εἶη, παραδιδόναι
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: δύνωνται, ἀποθάνοιεν, παραδοίησαν,

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

Ἄλλ' οἶμαι οἱ τιθέμενοι τοὺς νόμους οἱ ἀσθενεῖς ἄνθρωποι εἰσιν καὶ οἱ πολλοί. πρὸς αὐτοὺς οὖν καὶ τὸ αὐτοῖς συμφέρον τοὺς τε νόμους τίθενται καὶ τοὺς ἐπαίνους ἐπαινοῦσιν καὶ τοὺς ψόγους ψέγουσιν· ἐκφοβοῦντες τοὺς ἐρρωμενεστέρους τῶν ἀνθρώπων καὶ δυνατοὺς ὄντας πλέον ἔχειν, ἵνα μὴ αὐτῶν πλέον ἔχωσιν, λέγουσιν ὡς αἰσχρὸν καὶ ἄδικον τὸ πλεονεκτεῖν, καὶ τοῦτό ἐστιν τὸ ἀδικεῖν, τὸ πλέον τῶν ἄλλων ζητεῖν ἔχειν· ἀγαπῶσι γὰρ οἶμαι αὐτοὶ ἂν τὸ ἴσον ἔχωσιν, φαυλότεροι ὄντες.

Πλάτωνος, Γοργίας 483 b-c

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθoύν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: οἱ ἀσθενεῖς, συμφέρον,
2. Χρονική αντικατάσταση: τίθενται, ἔχωσιν, λέγουσιν, ἀγαπῶσι
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἐπαινοῦσιν, ἔχωσιν
4. Να γραφοῦν τα παραθετικά: πολλοί, τοὺς ἐρρωμενεστέρους, δυνατοὺς, πλέον, φαυλότεροι

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

Οἱ δὲ Ἀθηναῖοι, ἐκπεπτωκότας μὲν ὀρώντες ἐκ τῆς Βοιωτίας Πλαταιᾶς, φίλους ὄντας, καὶ καταπεφευγότας πρὸς αὐτούς, ἰκετεύοντας δὲ Θεσπιᾶς μὴ σφᾶς περιδεῖν ἀπόλιδας γενομένους, οὐκέτι ἐπήνουν τοὺς Θηβαίους, ἀλλὰ πολεμεῖν μὲν αὐτοῖς τὰ μὲν ἠσχύνοντο, τὰ δὲ ἀσυμφόρως ἔχριν ἐλογίζοντο· κοινωνεῖν γε μὴν αὐτοῖς ὧν ἔπραπτον οὐκέτι ἠθέλον, ἐπεὶ ἐώρων στρατεύοντάς τε αὐτούς ἐπὶ φίλους ἀρχαίους τῆ πόλει Φωκέας, καὶ πόλεις πιστάς τ' ἐν τῷ πρὸς τὸν βάρβαρον πολέμῳ καὶ φίλας ἑαυτοῖς ἀφανίζοντας. ἐκ τούτων δὲ ψηφισάμενος ὁ δῆμος εἰρήνην ποιεῖσθαι, πρῶτον μὲν εἰς Θήβας πρέσβεις ἔπεμψε παρακαλοῦντας ἀκολουθεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς Λακεδαίμονα περὶ εἰρήνης· ἔπειτα δὲ ἐξέπεμψαν καὶ αὐτοὶ πρέσβεις.

Ξενοφώντος Ελληνικά, ΣΤ, ΙΙΙ, 1-2**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ὀρώντες, φίλους, σφᾶς, τῆ πόλει ἑαυτοῖς, πρέσβεις
2. Χρονική αντικατάσταση: περιδεῖν, ἐπήνουν, ἐώρων, ποιεῖσθαι, βούλοιντο, ἔπεμψε
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: βούλοιντο, ἐξέπεμψαν
4. Να γραφοῦν τα παραθετικά: φίλους, πιστάς, πρῶτον

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

Βούλομαι δὲ ὀλίγα ἐκατέρους ἀναμνήσας καταβαίνειν, τοὺς τε ἐξ ἄστεως καὶ τοὺς ἐκ Πειραιῶς, ἵνα τὰς ὑμῖν διὰ τούτων γεγενημένης συμφορᾶς παραδείγματα ἔχοντες τὴν ψῆφον φέρητε. καὶ πρῶτον μὲν ὅσοι ἐξ ἄστεώς ἐστε, σκέψασθε ὅτι ὑπὸ τούτων οὕτω σφόδρα ἤρχεσθε, ὥστε ἀδελφοῖς καὶ ὑέσι καὶ πολίταις ἠναγκάζεσθε πολεμεῖν τοιοῦτον πόλεμον, ἐν ᾧ ἠττηθέντες μὲν τοῖς νικήσασι τὸ ἴσον ἔχετε, νικήσαντες δ' ἂν τούτοις ἐδουλεύετε. καὶ τοὺς ἰδίους οἴκους οὗτοι μὲν [ἂν] ἐκ τῶν πραγμάτων μεγάλους ἐκτήσαντο, ὑμεῖς δὲ διὰ τὸν πρὸς ἀλλήλους πόλεμον ἐλάττους ἔχετε·

Λυσίας, Κατὰ Ερατοσθένους, 92-93**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἄστεως, συμφορᾶς, ὑέσι, ἀλλήλους
2. Χρονική αντικατάσταση: σκέψασθε, ἠττηθέντες, ἐδουλεύετε, ἐκτήσαντο, ἔχετε
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: φέρητε, ἔχετε,
4. Να γραφούν τα παραθετικά: ὀλίγα, μεγάλους, ἐλάττους.

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

Ἐγὼ δὲ καὶ Θρασύλοχος τοσαύτην φιλίαν παρὰ τῶν πατέρων παραλαβόντες, ὅσῃν ὀλίγω πρότερον διηγησάμην, ἔτι μείζω τῆς ὑπαρχούσης αὐτὴν ἐποιήσαμεν. Ἔως μὲν γὰρ παῖδες ἦμεν, περὶ πλείονος ἡμᾶς αὐτοὺς ἠγούμεθα ἢ τοὺς ἀδελφούς, καὶ οὔτε θυσίαν οὔτε θεωρίαν οὔτ' ἄλλην ἐορτὴν οὐδεμίαν χωρὶς ἀλλήλων ἠγομεν· ἐπειδὴ δ' ἄνδρες ἐγενόμεθα, οὐδὲν πώποτ' ἐναντίον ἡμῖν αὐτοῖς ἐπράξαμεν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἰδίων ἐκοινωνοῦμεν καὶ πρὸς τὰ τῆς πόλεως ὁμοίως διεκείμεθα καὶ φίλοις καὶ ξένοις τοῖς αὐτοῖς ἐχρώμεθα.

Ἴσοκράτους Αἰγινήτικός, 10**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἄνδρες, τῶν πατέρων, τῆς πόλεως
2. Χρονική αντικατάσταση: διηγησάμην, ἠγούμεθα ἦμεν, ἐχρώμεθα
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἐγενόμεθα,
4. Να γραφούν τα παραθετικά: πρότερον , πλείονος, μείζω

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

Ἄξιῳ δ', ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, ἂν τι τῶν ἀληθῶν μετὰ παρρησίας λέγω, μηδεμίαν μοι διὰ τοῦτο παρ' ὑμῶν ὀργὴν γενέσθαι. σκοπεῖτε γὰρ ὡδί. ὑμεῖς τὴν παρρησίαν ἐπὶ μὲν τῶν ἄλλων οὕτω κοινὴν οἴεσθε δεῖν εἶναι πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει, ὥστε καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δούλοις αὐτῆς μεταδεδώκατε, καὶ πολλοὺς ἂν τις οἰκέτας ἴδοι παρ' ἡμῖν μετὰ πλείονος ἐξουσίας ὅ,τι βούλονται λέγοντας ἢ πολίτας ἐν ἐνίαις τῶν ἄλλων πόλεων, ἐκ δὲ τοῦ συμβουλευεῖν παντάπασιν ἐξεληλάκατε. εἴθ' ὑμῖν συμβέβηκεν ἐκ τούτου ἐν μὲν ταῖς ἐκκλησίαις τρυφᾶν καὶ κολακεύεσθαι πάντα πρὸς ἡδονὴν ἀκούουσιν, ἐν δὲ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς γιγνομένοις περὶ τῶν ἐσχάτων ἤδη κινδυνεύειν. εἰ μὲν οὖν καὶ νῦν οὕτω διάκεισθε, οὐκ ἔχω τί λέγω: εἰ δ' ἂν συμφέρει χωρὶς κολακείας ἐθελήσεται ἀκούειν, ἔτοιμος λέγειν.

Δημοσθένους, Κατὰ Φιλίππου, 3-4**ΑΣΚΗΣΕΙΣ :**

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἄνδρες, τῶν ἀληθῶν, παρρησίας, πᾶσι, ἐνίαις
2. Χρονική αντικατάσταση: λέγω, οἴεσθε, ἐξεληλάκατε, συμβέβηκεν, μεταδεδώκατε, συμφέρει
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: Ἄξιῳ, σκοπεῖτε, ἀκούουσιν, συμφέρει
4. Να γραφούν τα παραθετικά: πλείονος ἐξουσίας

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

Οὐ γὰρ ἐμπορίαν, ἀλλὰ λειτουργίαν ἐνόμιζον εἶναι τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν, οὐδ' ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐσκόπουν ἐλθόντες εἴ τι λῆμμα παραλελοίπασιν οἱ πρότερον ἄρχοντες, ἀλλὰ πολὺ μᾶλλον εἴ τινος πράγματος κατημελήκασιν τῶν τέλος ἔχειν κατεπειγόντων. Ὡς δὲ συντόμως εἰπεῖν, ἐκεῖνοι διεγνωκότες ἦσαν ὅτι δεῖ τὸν μὲν δῆμον ὥσπερ τύραννον καθιστάναι τὰς ἀρχὰς καὶ κολάζειν τοὺς ἐξαμαρτάνοντας καὶ κρίνειν περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων, τοὺς δὲ σχολὴν ἄγειν δυναμένους καὶ βίον ἱκανὸν κεκτημένους ἐπιμελεῖσθαι τῶν κοινῶν ὥσπερ οἰκέτας, καὶ δικαίους μὲν γενομένους ἐπαινέσθαι καὶ στέργειν ταύτῃ τῇ τιμῇ, κακῶς δὲ διοικήσαντας μηδεμιᾶς συγγνώμης τυγχάνειν ἀλλὰ ταῖς μεγίσταις ζημίαις περιπίπτειν.

Ἰσοκράτους Ἀρεοπαγιτικός, 25-27

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθοῦν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: ἐμπορίαν , τινος πράγματος, βίον ἱκανὸν, ἄρχοντες, τῇ τιμῇ, οἰκέτας, ζημίαις
2. Χρονική αντικατάσταση: ἐνόμιζον, ἐσκόπουν, ἐλθόντες, διεγνωκότες, ἄγειν
3. Να γραφοῦν τα παραθετικά: πρότερον, ἱκανὸν , κακῶς

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

Ἐπὶ δὲ τούτων κατὰ τὴν Σικελίαν Λεοντῖνοι, Χαλκιδέων μὲν ὄντες ἄποικοι, συγγενεῖς δὲ Ἀθηναίων, ἔτυχον ὑπὸ Συρακοσίων πολεμούμενοι. Πιεζόμενοι δὲ τῷ πολέμῳ καὶ διὰ τὴν ὑπεροχὴν τῶν Συρακοσίων κινδυνεύοντες ἀλῶναι κατὰ κράτος ἐξέπεμψαν πρέσβεις εἰς τὰς Ἀθήνας ἀξιοῦντες τὸν δῆμον βοηθῆσαι τὴν ταχίστην καὶ τὴν πόλιν ἑαυτῶν ἐκ τῶν κινδύνων ρύσασθαι. Ἦν δὲ τῶν ἀπεσταλμένων ἀρχιπρεσβευτῆς Γοργίας ὁ ῥήτωρ, δεινότητι λόγου πολὺ προέχων πάντων τῶν καθ' ἑαυτόν. Οὗτος καὶ τέχνας ῥητορικὰς πρῶτος ἐξεῦρε καὶ κατὰ τὴν σοφιστείαν τοσοῦτο τοὺς ἄλλους ὑπερέβαλεν, ὥστε μισθὸν λαμβάνειν παρὰ τῶν μαθητῶν μνᾶς ἑκατόν.

Διόδωρος Σικελιώτης, Βιβλιοθήκη XII 53, 1-2

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθoύν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τούτων, ὄντες ἄποικοι, πρέσβεις, ὁ ῥήτωρ, μνᾶς
2. Χρονική αντικατάσταση: ἔτυχον, ἀλῶναι, ἐξέπεμψαν, ὑπερέβαλεν, ἐξεῦρε
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἐξέπεμψαν, ὑπερέβαλεν, ἐξεῦρε

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

Πρῶτον μὲν, εἰ βούλει ἀνδρὸς ἀρετὴν, ῥάδιον, ὅτι αὕτη ἐστὶν ἀνδρὸς ἀρετὴ, ἰκανὸν εἶναι τὰ τῆς πόλεως πράττειν, καὶ πράττοντα τοὺς μὲν φίλους εὖ ποιεῖν, τοὺς δ' ἐχθροὺς κακῶς, καὶ αὐτὸν εὐλαβεῖσθαι μηδὲν τοιοῦτον παθεῖν. Εἰ δὲ βούλει γυναικὸς ἀρετὴν, οὐ χαλεπὸν διελθεῖν, ὅτι δεῖ αὐτὴν τὴν οἰκίαν εὖ οἰκεῖν, σώζουσαν τε τὰ ἔνδον καὶ κατήκοον οὔσαν τοῦ ἀνδρός.

Καὶ ἄλλη ἐστὶν παιδὸς ἀρετὴ, καὶ θηλείας καὶ ἄρρενος, καὶ πρεσβυτέρου ἀνδρός, εἰ μὲν βούλει, ἐλευθέρου, εἰ δὲ βούλει δούλου. Καὶ ἄλλαι πάμπολλαι ἀρεταὶ εἰσιν, ὥστε οὐκ ἀπορία εἰπεῖν ἀρετῆς περὶ ὅ,τι ἐστίν.

Πλάτων, Μένων 71^E

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: γυναικὸς, ὅ,τι, ἄρρενος
2. Χρονική αντικατάσταση: βούλει, παθεῖν, εἰπεῖν
3. Να γραφούν τα παραθετικά: ῥάδιον, ἐχθροὺς, κακῶς

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

Ὡς ξένη, οἱ Κρητῶν νόμοι οὐκ εἰσὶν μάτην ἐν πᾶσιν διαφερόντως εὐδόκιμοι τοῖς Ἑλλησιν· ἔχουσιν γὰρ ὀρθῶς, τοὺς αὐτοῖς χρωμένους εὐδαίμονας ἀποτελοῦντες. πάντα γὰρ τάγαθὰ πορίζουσιν. διπλᾶ δὲ ἀγαθὰ ἔστιν, τὰ μὲν ἀνθρώπινα, τὰ δὲ θεῖα· ἥρτηται δ' ἐκ τῶν θείων θάτερα, καὶ ἐὰν μὲν δέχηται τις τὰ μείζονα πόλις, κτᾶται καὶ τὰ ἐλάττονα, εἰ δὲ μή, στέρεται ἀμφοῖν. ἔστι δὲ τὰ μὲν ἐλάττονα ὧν ἡγεῖται μὲν ὑγία, κάλλος δὲ δεύτερον, τὸ δὲ τρίτον ἰσχύς εἰς τε δρόμον καὶ εἰς τὰς ἄλλας πάσας κινήσεις τῷ σώματι, τέταρτον δὲ δὴ πλοῦτος οὐ τυφλὸς ἀλλ' ὄξυ βλέπων, ἄνπερ ἄμ' ἔπηται φρονήσει".

ΠΛΑΤΩΝ, ΝΟΜΟΙ 631 b-c

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: Κρητῶν, Ἑλλησιν, ἰσχύς, πάσας κινήσεις, τῷ σώματι
2. Χρονική αντικατάσταση: ἔχουσιν ,κτᾶται, δέχηται, φρονήσει
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἥρτηται , δέχηται
4. Να γραφούν τα παραθετικά: τὰ μείζονα, ἐλάττονα, ἀγαθὰ

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

Ὁ μὲν Νικίας τοσαῦτα εἶπε νομίζων τοὺς Ἀθηναίους τῷ πλήθει τῶν πραγμάτων ἢ ἀποτρέψειν ἢ, εἰ ἀναγκάζοιτο στρατεύεσθαι, μάλιστ' <ἂν> οὕτως ἀσφαλῶς ἐκπλεῦσαι· οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξηρέθησαν ὑπὸ τοῦ ὀχλώδους τῆς παρασκευῆς, πολὺ δὲ μᾶλλον ὥρμητο, καὶ τούναντίον περιέστη αὐτῶ· εὗ τε γὰρ παραινέσαι ἔδοξε καὶ ἀσφάλεια νῦν δὴ καὶ πολλὴ ἔσεσθαι. καὶ ἔρωσ ἐνέπεσε τοῖς πᾶσιν ὁμοίως ἐκπλεῦσαι· τοῖς μὲν γὰρ πρεσβυτέροις ὡς ἢ καταστρεψομένοις ἐφ' ἃ ἔπλεον ἢ οὐδὲν ἂν σφαλεῖσαν μεγάλην δύναμιν, τοῖς δ' ἐν τῇ ἡλικίᾳ τῆς τε ἀπούσης πόθῳ ὄψεως καὶ θεωρίας, καὶ εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι· ὁ δὲ πολὺς ὄμιλος καὶ στρατιώτης ἐν τε τῷ παρόντι ἀργύριον οἴσειν καὶ προσκτήσεσθαι δύναμιν ὅθεν αἰδίων μισθοφορὰν ὑπάρξειν.

Θουκυδίδου Ἱστορίαι. 6, 24

ΑΣΚΗΣΕΙΣ :

1. Να κλιθούν στον ενικό & πληθυντικό αριθμό: τοσαῦτα, νομίζων, τῷ πλήθει, ὄψεως, στρατιώτης, εὐέλπιδες
2. Χρονική αντικατάσταση: εἶπε, ἐκπλεῦσαι, ὥρμητο, ἔπλεον, ἔδοξε
3. Εγκλιτική αντικατάσταση: ἤρτηται, δέχηταί, ἔδοξε

ΜΕΤΑΓΡΑΦΗ:

ΜΕΤΑΓΡΑΦΕΣ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1

Κοντολογής όλοι ξέρουμε καλά ότι ο Αγησίλαος σε οποιαδήποτε περίπτωση πίστευε ότι θα ωφελήσει την πατρίδα, δεν λογάριαζε τους κόπους, δεν προσπαθούσε ν' αποφύγει τους κινδύνους, δεν λυπόταν τα χρήματα, δεν έβρισκε ως δικαιολογία τη σωματική του κατάσταση, ούτε τα γεράματα, αλλά πίστευε ότι αυτό είναι το καθήκον του σωστού βασιλιά, να κάνει όσο περισσότερα καλά μπορεί σ' αυτούς που κυβερνά. Εγώ συγκαταλέγω ακόμη και αυτήν στις πιο σημαντικές ευεργεσίες προς την πατρίδα του, ότι δηλαδή είχε την πιο μεγάλη δύναμη στην πόλη του και όμως αληθινά σεβόταν απόλυτα τους νόμους. Ποιος λοιπόν θα ήθελε να μην πειθαρχεί στους νόμους, τη στιγμή που έβλεπε να πειθαρχεί ο βασιλιάς; Και ποιος θα επιχειρούσε να επιφέρει με τη βία κάποια πολιτική αλλαγή, επειδή πίστευε ότι έχει λιγότερα απ' όσα δικαιούται, όταν ήξερε ότι ο βασιλιάς κυβερνά σύμφωνα με τους νόμους;

ΚΕΙΜΕΝΟ 2

Στο μεταξύ οι Αθηναίοι, έχοντας τη Σάμο για ορμητήριο, λεηλατούσαν τα εδάφη του Βασιλέως, έκαναν επιδρομές στη Χίο και στην Έφεσο κι ετοιμάζονταν για ναυμαχία· εξέλεξαν και καινούργιους στρατηγούς —κοντά σ' αυτούς που είχαν κιόλας— τον Μένανδρο, τον Τυδέα και τον Κηφισόδοτο. Ο Λύσανδρος έκανε πανιά από τη Ρόδο, παραπλέοντας την Ιωνία, προς τον Ελλήσποντο· στόχος του ήταν το πέρασμα των εμπορικών πλοίων κι οι πόλεις που είχαν αποστατήσει από τους Λακεδαιμονίους. Ξεκίνησαν κι οι Αθηναίοι περνώντας από τ' ανοιχτά της Χίου, επειδή οι ασιατικές ακτές ήταν στα χέρια του εχθρού. Από την Άβυδο ο Λύσανδρος έβαλε πλώρη, ακολουθώντας την παραλία, για τη Λάμψακο, που ήταν σύμμαχος των Αθηναίων· οι Αβυδηνοί κι οι άλλοι σύμμαχοι ακολουθούσαν από τη στεριά, μ' αρχηγό τον Θώρακα τον Λακεδαιμόνιο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 3

Αν πάλι κάποιος από σας στενοχωριέται που εμείς δεν έχουμε ιππικό, ενώ οι εχθροί έχουν πολύ, να σκεφτείτε πως οι δέκα χιλιάδες ιππείς δεν είναι τίποτε άλλο παρά δέκα χιλιάδες άνθρωποι. Γιατί ποτέ ως τώρα στη μάχη δε σκοτώθηκε κανένας από δάγκωμα ή από κλωτσιά αλόγου, παρά οι στρατιώτες είναι εκείνοι που κατορθώνουν ό,τι γίνεται στις μάχες. Με αυτά τα δεδομένα, εμείς βρισκόμαστε σε πολύ σταθερότερο όχημα από τους ιππείς. Γιατί εκείνοι είναι κρεμασμένοι πάνω σε άλογα και φοβούνται όχι μονάχα εμάς, αλλά και μήπως πέσουν κάτω.

ΚΕΙΜΕΝΟ 4

Θα σου πω κι ένα άλλο από τα δυσάρεστα που παθαίνουν οι τύραννοι, Σιμωνίδη. Αυτοί, παρ' όλο που αναγνωρίζουν τους γενναίους, τους σοφούς και τους δίκαιους όχι λιγότερο απ' ότι οι ιδιώτες, τους φοβούνται μάλλον παρά τους θαυμάζουν· τους ανδρείους, μήπως και τολμήσουν κάτι για χάρη της ελευθερίας· τους σοφούς μήπως και μηχανευτούν κάτι· τους δίκαιους, μήπως τους θελήσει το πλήθος για κυβερνήτες του. Κι όταν οι τύραννοι από το φόβο τους τούς ξεπαστρέψουν αυτούς, ποιοι άλλοι θα τους μείνουν για να τους χρησιμοποιούν εκτός από τους άδικους, τους έκλυτους και τους δουλοπρεπείς; Τους άδικους τους εμπιστεύονται, γιατί κι αυτοί φοβούνται, όπως οι τύραννοι, μήπως η πόλη κάποια μέρα γίνει ελεύθερη και ασκήσει πάνω τους την εξουσία της· τους έκλυτους εξαιτίας της ελευθερίας δράσης που έχουν προς το

παρόν· και τους δουλοπρεπείς, επειδή αυτοί δεν έχουν καμιά αξίωση να είναι ελεύθεροι.

ΚΕΙΜΕΝΟ 5

Όσο γι' αυτά τα θέματα κανένας ρήτορας δεν τόλμησε ως τώρα να μιλήσει μπροστά σας· εγώ αντίθετα σ' αυτά θ' αφιερώσω το μεγαλύτερο μέρος της ομιλίας μου, γιατί βλέπω ότι η ευτυχία βρίσκεται σ' αυτές τις αρχές και όχι σε όσα τυχαίνει να κάνουμε. Κατ' ανάγκη βέβαια όποιος επιχειρεί να μιλήσει δημόσια για θέματα έξω από τα συνηθισμένα και θέλει να σας αλλάξει τη γνώμη, θα θίξει πολλά θέματα και θα μιλήσει εκτενέστερα, άλλα υπενθυμίζοντας, άλλα κατακρίνοντας, άλλα επαινώντας και γι' άλλα δίνοντας συμβουλές. Γιατί παρόλ' αυτά με δυσκολία θα μπορούσε κανείς να σας κάνει να σκεφτείτε καλύτερα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 6

Δεν ξέρω, κύριοι δικαστές, ποιους να παρουσιάσω ενώπιόν σας, για να σας παρακαλέσουν για μας· γιατί, από τους συγγενείς μας άλλοι σκοτώθηκαν στον πόλεμο αναδεικνύοντας τους εαυτούς τους ήρωες και μεγαλώνοντας την επικράτειά μας κι άλλοι πίνοντας το κώνειο από τους τριάντα τυράννους για χάρη της δημοκρατίας και της ελευθερίας σας, ώστε για τη γύμνια μας από μάρτυρες ευθύνονται από τη μια οι αρετές των συγγενών μας και από την άλλη οι συμφορές της πόλης. Έχοντας υπόψη όλα αυτά αξίζει πρόθυμα να μας συμπαρασταθείτε, αναλογιζόμενοι ότι σε περίοδο δημοκρατίας αυτοί θα ευεργετούνταν δίκαια από σας, που στα χρόνια της ολιγαρχίας γεύτηκαν τις συμφορές της.

ΚΕΙΜΕΝΟ 7

Αφού λοιπόν η πόλις συνήψε την ειρήνη, εξετάσατε τι έκαστος ημών προτίμησε να πράξη· διότι από αυτά θα μάθετε, ποίος ήτο ο μετά του Φιλίππου διά το ζήτημα της ειρήνης συνεργαζόμενος, και ποίος ο ενεργών υπέρ υμών, και επιζητών το συμφέρον της πόλεως. Και εγώ μεν, βουλευτής ων, πρότεινα ψήφισμα, όπως οι πρέσβεις αποπλεύσουν το ταχύτερο για τα μέρη στα οποία, θα πληροφορούνταν, ότι βρισκόταν ο Φίλιππος, και να λάβουν τους όρκους. Ούτοι όμως δεν ηθέλησαν να πράξουν αυτό, ούτε και όταν εγώ πρότεινα τούτο εγγράφως. Τι δε σήμαινε τούτο, πολίτες Αθηναίοι, εγώ θα σας το μάθω. Εις τον Φίλιππο μεν ήτο συμφέρον να παρέλθει, όσον το δυνατόν περισσότερος χρόνος μέχρι των όρκων, εις σας δε όσον το δυνατόν ελάχιστος. Γιατί; Διότι σεις μεν σταματήσατε όλες τις προπαρασκευές διά τον πόλεμο.

ΚΕΙΜΕΝΟ 8

Επιθυμώ λοιπόν να σας παρουσιάσω και κάτι από τα έργα του Ομήρου. Γιατί οι πατέρες σας θεώρησαν ότι είναι τόσο σπουδαίος ποιητής, ώστε θέσπισαν νόμο να απαγγέλλονται τα έπη μόνο αυτού απ' τους άλλους ποιητές κάθε πέντε χρόνια κατά την εορτή των Παναθηναίων, δείχνοντας στους άλλους Έλληνες ότι προτιμούσαν τα πιο ωραία έργα, δικαιολογημένα. Γιατί οι νόμοι λόγω συντομίας δε διδάσκουν αλλά επιβάλλουν αυτά που πρέπει να κάνει κάποιος, οι ποιητές όμως, απεικονίζοντας την ανθρώπινη ζωή, αφού διαλέξουν τα πιο ωραία έργα, πείθουν τους ανθρώπους με λόγο και παραδείγματα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 9

Σ' αυτό το μεταξύ, τα σαράντα καράβια των Πελοποννησίων, που είχαν ξεκινήσει να πάνε να βοηθήσουν τους Λεσβίους, επειδή τότε που έσκιζαν την ανοιχτή θάλασσα τα καταδίωξαν οι Αθηναίοι, κ' η φουρτούνα που έπιασε τα 'ραξε ως κάτω στην Κρήτη, κατόρθωσαν με καιρό σκόρπια από κει να γυρίσουνε στην Πελοπόννησο· και στην Κυλλήνη ανταμώθηκαν με δέκα τρία Λευκαδίτικα και Αμπρακιώτικα καράβια με το Βρασίδα το γιο του Τέλλη, που είχε πάει εκεί σα σύμβουλος του Αλκίδα. [3.69.2] Γιατί, μια κ' είχανε χάσει τη Λέσβο, ήθελαν οι Λακεδαιμόνιοι, δυναμώνοντας το ναυτικό τους, να πάνε στην Κέρκυρα που βρισκόταν σ' εμφύλιο πόλεμο, ενώ οι Αθηναίοι είχαν μόνο δώδεκα καράβια στη Ναύπακτο, και να προφτάσουν πριν έρθει περισσότερο ναυτικό από την Αθήνα· και τόσο ο Βρασίδας, όσο κι ο Αλκίδας, ετοιμάζονταν για την εκστρατεία αυτή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 10

Τώρα ήρθε η ώρα να αναπτύξω και το ίδιο μου το θέμα. Λοιπόν, η γνώμη μου είναι πως πρέπει, χωρίς να παραμελήσεις κανένα από τα δικά σου τα συμφέροντα, να προσπαθήσεις να συμβιβάσεις μεταξύ τους την πόλη των Αργείων, την πόλη των Σπαρτιατών, την πόλη των Θηβαίων και την πόλη τη δική μας. Γιατί, αν αυτές μπορέσεις και συμφιλιώσεις, εύκολα ύστερα θα κάνης και τις άλλες να ομονοήσουν· γιατί όλες είναι κάτω από την εξουσία αυτών των πόλεων και σε κάθε τους κίνδυνο σε μια από τις τέσσερες τους καταφεύγουν —σ' όποια τους έρθει βολικά— και από αυτήν παίρνουν βοήθεια. Ώστε, αν τέσσερες μονάχα πόλεις πείσεις να λογικευτούν, όλες τις άλλες θα τις απαλλάξεις από ένα πλήθος συμφορές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 11

Είναι πολύ δύσκολη η θέση μου, άνδρες δικαστές, σ' αυτήν εδώ τη δίκη, όταν αναλογισθώ ότι, εάν εγώ δεν τα πω τώρα καλά, όχι μόνον εγώ αλλά και ο πατέρας μου θα φανεί ότι είναι άδικος και θα στερηθώ όλα μου τα υπάρχοντα. Είναι ανάγκη, λοιπόν, αν και δεν είμαι ικανός από τη φύση μου γι' αυτά, να βοηθήσω τον πατέρα μου και τον εαυτό μου έτσι, όπως θα μπορέσω. Την προετοιμασία και την προθυμία των εχθρών τη βλέπετε και δεν πρέπει να πω τίποτε γι' αυτά· τη δική μου, πάλι, απειρία όλοι την ξέρουν, όσοι με γνωρίζουν. Θα ζητήσω, λοιπόν, από σας να μου κάνετε δίκαια και εύκολη χάρη, να ακούσετε δηλαδή και μας με εύνοια, όπως και τους κατηγορούς.

ΚΕΙΜΕΝΟ 12

Θέλεις Μένωνα, αφού συμφωνούμε ότι πρέπει να ερευνούμε γι' αυτό που κάποιος δε γνωρίζει, να επιχειρήσουμε από κοινού να ερευνήσουμε τι τέλος πάντων είναι η αρετή;

Βεβαιότατα. Όχι όμως αυτό, Σωκράτη, αλλά εκείνο εγώ τουλάχιστον που ρώτησα προηγουμένως, και θα εξέταζα και θα άκουγα πολύ ευχάριστα, αν δηλαδή πρέπει να το επιχειρούμε αυτό με την ιδέα ότι είναι (η αρετή) διδακτική ή έμφυτη ή με την ιδέα ότι με κάποιο τρόπο δημιουργείται αυτή στους ανθρώπους.

Αλλά εγώ, Μένωνα, αν είχα τον έλεγχο όχι μόνο του εαυτού μου αλλά και του δικού σου, δε θα εξετάζαμε προηγουμένως αν είναι διδακτική ή όχι η αρετή πριν ερευνούσαμε πρώτα αυτό τι είναι. Επειδή όμως εσύ ούτε στον εαυτό σου επιχειρείς να κυριαρχήσεις, για να είσαι τάχα ελεύθερος, επιχειρείς όμως και να εξουσιάζεις εμένα και εξουσιάζεις,θα συμφωνήσω μαζί σου· τι πρέπει δηλ. να κάνω;

ΚΕΙΜΕΝΟ 13

Σκεφτείτε πράγματι, άνδρες Αθηναίοι, πόσην πρόνοια έλαβε ο Σόλων εκείνος, ο παλαιός Αθηναίος, και ο Δράκων και οι κατά τους χρόνους εκείνους νομοθέτες διά να διατηρηθούν τα χρηστά ήθη της πόλεως. Διότι κατά πρώτον έθεσαν νόμους διά την χρηστή διαγωγή των παιδιών μας και ρητώς καθόρισαν πώς πρέπει να ζει το ελεύθερο παιδί και πώς πρέπει αυτό να ανατραφεί, το ίδιο δε έπραξαν και διά τους νεανίες, και για τις άλλες εν συνεχεία ηλικίας, και όχι μόνον για τους ιδιώτες, αλλά και διά τους ρήτορες. Και τούτους τους νόμους, αφού έγραψαν επάνω εις πλάκας, σας τους άφησαν ως παρακαταθήκη και σας όρισαν ως φύλακές τους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 14

Πρέπει, όμως, να φανούμε θαρραλέοι και να διώχνουμε τη λύπη όσο το δυνατόν, και να μην θυμόμαστε μόνο τον θάνατο των νεκρών αλλά και την αρετή που μας άφησαν κληρονομιά. Άν ο θάνατός τους αξίζει, βέβαια, τον θρήνο, τα κατορθώματά τους απαιτούν μεγάλους επαίνους. Παρότι δεν γέρασαν, όπως αναλογεί σε κάθε θνητό, απέκτησαν ωστόσο αγέραστη δόξα και απόλυτη μακαριότητα. Και όσοι πέθαναν άκληροι, θα έχουν για παιδιά τους τους επαίνους των Ελλήνων. Όσοι πάλι άφησαν πίσω τους απογόνους, η εύνοια της πατρίδας θα αναλάβει την επιμέλεια των παιδιών για αυτούς. Επιπλέον, αν ο θάνατος είναι όμοιος με την ανυπαρξία, οι νεκροί έχουν απαλλαγεί από αρρώστιες και λύπες και όλα τα υπόλοιπα που πλήττουν τη ζωή των ανθρώπων.

ΚΕΙΜΕΝΟ 15

Αυτοί πλησίασαν, κάλεσαν τους αρχηγούς των Ελλήνων και τους είπαν ότι ο βασιλιάς, επειδή συμβαίνει να είναι νικητής και να έχει σκοτώσει τον Κύρο, στέλνει διαταγή στους Έλληνες να παραδώσουν τα όπλα και να πάνε στη σκηνή του, μήπως μπορέσουν και πετύχουν κάτι καλό. Αυτά είπαν οι απεσταλμένοι του βασιλιά. Οι Έλληνες αγανάκτησαν που τ' άκουσαν, ενώ ο Κλέαρχος αποκρίθηκε μονάχα τούτο, ότι δεν ταιριάζει να παραδίνουν οι νικητές τα όπλα τους. Και πρόσθεσε: «Εσείς, στρατηγοί, δώστε την καλύτερη και αξιοπρεπέστερη απάντηση που μπορείτε· κι εγώ θα γυρίσω στη στιγμή». Γιατί κάποιος από τους υπηρέτες τον φώναξε για να παρατηρήσει τα βγαλμένα σπλάχνα των σφαγμένων ζώων, επειδή έτυχε να θυσιάξει. Τότε λοιπόν αποκρίθηκε ο Κλεάνωρ από την Αρκαδία, πολύ ηλικιωμένος πια, πως πρώτα θα πεθάνουν κι ύστερα θα παραδώσουν τα όπλα.

ΚΕΙΜΕΝΟ 16

Αλλά νομίζω, όσοι από τους νομοθέτες θεσπίζουν τους νόμους είναι οι αδύνατοι άνθρωποι, το μέγα πλήθος. Νομοθετούν λοιπόν με βάση το προσωπικό τους συμφέρον, ορίζουν το καλό και το κακό και απονέμουν τους επαίνους και τους ψόγους. Τοιουτοτρόπως εκφοβίζοντας τους δυνατότερους από τους ανθρώπους και αυτούς που έχουν την ικανότητα να πλεονεκτούν, για να μην έχουν περισσότερα από αυτούς, λένε δήθεν ότι είναι άσχημο και άδικο το να έχουν περισσότερα από τους άλλους και η αδικία συνίσταται σε αυτό ακριβώς, στο να επιζητεί κανείς να έχει περισσότερα από τους άλλους· διότι αρκούνται, όπως νομίζω, αυτοί, επειδή είναι αδυνατότεροι, αν έχουν τα ίδια.

ΚΕΙΜΕΝΟ 17

Και οι Αθηναίοι, επειδή έβλεπαν τους Πλαταιείς, που ήταν φίλοι τους, να έχουν εκδιωχθεί από τη Βοιωτία και να έχουν καταφύγει σε αυτούς, και τους Θεσπιείς,

πάλι, να παρακαλούν να μην αδιαφορούν εκείνοι να μένουν χωρίς πατρίδα, δεν επαινούσαν πλέον τους τους Θηβαίους, αλλά να πολεμήσουν βέβαια από τη μία δίσταζαν κι από την άλλη σκέφτονταν ότι ήταν ασύμφορο. Ντρέπονταν, είν' αλήθεια, να τους πολεμήσουν, αλλά δεν ήθελαν και να συμμετέχουν πια στις επιχειρήσεις τους, βλέποντάς τους να εκστρατεύουν εναντίον των Φωκέων —που ήταν παλιοί φίλοι της Αθήνας— και ν' αφανίζουν πόλεις που τους είχαν δείξει και φιλία και πίστη τον καιρό του πολέμου κατά των βαρβάρων. Το αποτέλεσμα ήταν ότι η Συνέλευση των Αθηναίων ψήφισε να γίνει ειρήνη· τότε έστειλαν πρώτα πρεσβεία στους Θηβαίους, για να τους προτείνουν να πάνε κι εκείνοι μαζί τους στη Λακεδαίμονα, αν θέλουν, για διαπραγματεύσεις ειρήνης, και κατόπιν έστειλαν οι ίδιοι πρέσβεις στους Λακεδαιμονίους.

ΚΕΙΜΕΝΟ 18

Θέλω να κατεβώ από το βήμα, αφού πρώτα θυμίσω μερικά στις δύο μερίδες των πολιτών, και στη μερίδα της πόλης και στη μερίδα του Πειραιά, έτσι ώστε να ψηφίσετε όλοι έχοντας για κριτήρια αυτά που υποφέρατε εξαιτίας τους. Πρώτα πρώτα, όσοι μείνατε στην πόλη, συλλογιστείτε ότι αυτοί ασκούσαν πάνω σας μια τόσο σκληρή εξουσία, ώστε ήσασταν αναγκασμένοι να διεξάγετε με τους αδελφούς και τους γιους και τους συμπολίτες σας ένα τέτοιο πόλεμο, όπου, μολονότι έχετε ηττηθεί, βρίσκεστε στην ίδια μοίρα με τους νικητές, ενώ, αν νικούσατε, θα γινόσασταν δούλοι των Τριάντα. Αυτοί, με τις πολιτικές τους αυθαιρεσίες, μεγάλωσαν τις ιδιωτικές τους περιουσίες, ενώ εσείς, με τον εμφύλιο πόλεμο, τις έχετε ελαττώσει.

ΚΕΙΜΕΝΟ 19

Εγώ όμως και ο Θρασύλοχος έχοντας παραλάβει (:αφού παραλάβαμε) από τους πατέρες μας τόσο σπουδαία (: μεγάλη) φιλία, όση (δηλ.) πριν λίγο διηγήθηκα (:περιέγραψα), αυξήσαμε αυτή ακόμη περισσότερο (: σε μεγαλύτερο βαθμό) από την ήδη υπάρχουσα. Όσο δηλαδή χρονικό διάστημα ήμασταν παιδιά, θεωρούσαμε ο ένας τον άλλο σημαντικότερο και από τους αδελφούς (: και από αδελφό) και ούτε σε θυσία ούτε σε θεωρία (: παρακολούθηση ιεροπραξιών) ούτε σε καμιά άλλη εορτή δεν παίρναμε μέρος (: συμμετείχαμε) χωριστά. Όταν πάλι ανδρωθήκαμε (: ενηλικιωθήκαμε), τίποτε εχθρικό ποτέ (μέχρι τώρα) δεν πράξαμε (: κάναμε) ο ένας ενάντια στον άλλο, αλλά και στις ιδιωτικές (μας) υποθέσεις ο ένας έκανε κοινωνό του τον άλλο και με όμοιο τρόπο αντιμετωπίζαμε τα ζητήματα της πόλης και είχαμε τους ίδιους φίλους και γνωστούς από φιλοξενία (: τα ίδια πρόσωπα θεωρούσαμε φίλους και γνωστούς από φιλοξενία).

ΚΕΙΜΕΝΟ 20

Διότι σκεφθείτε τούτο: Εσείς την ελευθερία του λόγου σε όλες τις άλλες περιπτώσεις θεωρείτε πως πρέπει να είναι τόσο κοινή σε όλους όσους ζουν σε τούτη την πόλη, ώστε να την έχετε παράσχει και στους ξένους και στους δούλους· και μπορεί να δεις σ' εμάς υπηρέτες να έχουν περισσότερη εξουσία να λένε ό,τι θέλουν, παρά οι πολίτες σε μερικές άλλες πόλεις. Και μόνο από τις πολιτικές συζητήσεις την ελευθερία την έχετε εξοβελίσει. Συνέπεια αυτού είναι στη μεν εκκλησία να ηδονίζεσθε και να κολακεύεστε, τα πάντα ακούοντας για να ευχαριστιέστε, στην εξέλιξη όμως των γεγονότων να κινδυνεύετε τώρα τον έσχατο των κινδύνων. Αν λοιπόν έχετε και τώρα τις ίδιες διαθέσεις, δεν έχω τι να πω· αν όμως θέλετε να ακούσετε όσα είναι συμφέροντα χωρίς κολακείες, τότε είμαι πρόθυμος να μιλήσω.

ΚΕΙΜΕΝΟ 21

Γιατί δεν θεωρούσαν εμπορική επιχείρηση αλλ' υψηλό λειτούργημα τη φροντίδα για τη διοίκηση των κοινών πραγμάτων και δεν πρόσεχαν από την πρώτη ημέρα της αναλήψεως της αρχής αν οι προκάτοχοί τους λησμόνησαν κανένα πλεόνασμα για να το οικειοποιηθούν αυτοί, αλλά πολύ περισσότερο πρόσεχαν αν έδειξαν αδιαφορία για καμία υπόθεση που λόγω της επείγουσας φύσεώς της ήταν ανάγκη να τακτοποιηθεί. Και για να μιλήσω με συντομία, εκείνοι είχαν τη γνώμη ότι πρέπει ο λαός ως τύραννος να διορίζει τους άρχοντας και να τιμωρεί εκείνους που παρανομούν και να παίρνει αποφάσεις για τα ζητήματα που αμφισβητούνται, εκείνοι δε που είχαν χρόνο διαθέσιμο και αρκετή περιουσία, είχαν τη γνώμη ότι πρέπει να φροντίζουν, ως υπηρέτες, για το συμφέρον των δημοσίων πραγμάτων και, αν αποδειχθούν δίκαιοι, να επαινούνται και να αρκούνται σ' αυτή την τιμή, αν πάλι διοικήσουν κακώς την πολιτεία, να μην ελπίζουν σε καμιά επιείκεια, αλλ' αντιθέτως να τιμωρούνται με την αυστηρότερη ποινή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 22

Επιπλέον (κοντά σ' αυτά) στη Σικελία οι Λεοντίνοι που ήταν από τη μια άποικοι των Χαλκιδέων και από την άλλη συγγενείς των Αθηναίων συνέβη να πολεμούνται από τους Συρακούσιους. Και επειδή (οι Λεοντίνοι) πιέζονταν εξ' αιτίας του πολέμου και κινδύνευαν να κυριευτούν με έφοδο (βίαια) εξ' αιτίας της υπεροχής των Συρακουσίων έστειλαν πρέσβεις στην Αθήνα έχοντας την αξίωση (με την αξίωση) να βοηθήσουν το λαό (εν. οι Αθηναίοι)* όσο το δυνατόν πιο γρήγορα και να σώσουν την πόλη τους από τους κινδύνους. Ανάμεσα στους απεσταλμένους (μεταξύ των απεσταλμένων) ήταν ο Γοργίας ο ρήτορας ως αρχιπρεσβευτής (επικεφαλής της πρεσβείας), ο οποίος ξεπερνούσε κατά πολύ στην ικανότητα του λόγου όλους τους γύρω απ' αυτόν (τους ομοτέχνους του). Αυτός πρώτος βρήκε ρητορικά τεχνάσματα (ρητορικούς κανόνες) και όσον αφορά την τέχνη του σοφιστού τόσο ξεπερνούσε τους άλλους ώστε να παίρνει μισθό από τους μαθητές του ως αμοιβή εκατό μνές.

ΚΕΙΜΕΝΟ 23

Αρχικά λοιπόν, εάν αναζητείς την αρετή του άνδρα, είναι εύκολο, (ενν. να το διαπιστώσεις) τι είδους ακριβώς είναι η αρετή του άνδρα, δηλαδή να είναι ικανός να ασχολείται με τις υποθέσεις της πολιτείας και ασχολούμενος με τις υποθέσεις να ευεργετεί τους φίλους και τους εχθρούς να τιμωρεί και να προσέχει να μην πάθει τίποτε τέτοιο. Εάν αναζητείς την αρετή της γυναίκας, δεν είναι δύσκολο να το εξηγήσει κανείς, πως αυτή πρέπει να ρυθμίζει σωστά τις υποθέσεις του σπιτιού, διαφυλάσσοντας τα του οίκου και μένοντας (ουσα) υπάκουη στον άνδρα. Και διαφορετική είναι η αρετή του παιδιού, και του κοριτσιού και του αγοριού, και του μεγαλύτερου σε ηλικία άνδρα, κι αν αναζητείς του ελεύθερου ανθρώπου, κι αν αναζητείς του δούλου. Και υπάρχουν πάρα πολλές άλλες αρετές, ώστε δεν είναι δύσκολο να μιλήσει κανείς σχετικά με το τι είναι η αρετή.

ΚΕΙΜΕΝΟ 24

Οι νόμοι των Κρητικών δεν θεωρούνται χωρίς λόγο οι πιο υπέροχοι και πιο επιτυχημένοι απ' όλους τους Έλληνες. Είναι σωστοί γιατί κάμνουν ευτυχισμένους

εκείνους που τους χρησιμοποιούν, τους παρέχουν δηλαδή όλα τα αγαθά. Και είναι τα αγαθά δυο ειδών: άλλα ανθρώπινα, άλλα θεϊκά και από τα θεϊκά εξαρτώνται τα άλλα. Αν κάποια πόλη παραδέχεται τα μεγαλύτερα, αποχτά και τα κατώτερα, αν όχι, στερείται και τα δυο. Και είναι μικρότερης αξίας τα αγαθά στα οποία πρώτο έρχεται η υγεία, δεύτερο το κάλλος, τρίτο η δύναμη στο τρέξιμο και σε όλες τις άλλες σωματικές ασκήσεις, τέταρτο ο πλούτος, όχι ο τυφλός αλλά εκείνος που έχει οξύτατη όραση που βεβαίως συνοδεύεται από τη φρόνηση.

ΚΕΙΜΕΝΟ 25

Τόσα πάνω-κάτω είπε ο Νικίας, νομίζοντας πως με τον όγκο των δυσκολιών που πρόβαλε ή θ' απομάκρυνε τους Αθηναίους από το σχέδιό τους, ή, αν τον ανάγκαζαν να κάνει την εκστρατεία, θα ξεκινούσε κατοχυρωμένος όσο ήταν δυνατό. Αυτοί όμως δεν κλονίστηκαν στη μεγάλη τους επιθυμία να εκστρατεύσουν από το τεράστιο κι ενοχλητικό βάρος των προετοιμασιών, αλλ' αντίθετα τους άναψε η διάθεση περισσότερο, ώστε κατόντησε να φέρει το αντίθετο αποτέλεσμα· γιατί θεώρησαν πως τους είχε ορμηνέψει σωστά και ότι ο στρατός τώρα θα ήταν πιο ασφαλισμένος. Και τους έπιασε όλους μεγάλος πόθος να πάρουνε μέρος στην εκστρατεία, τους πιο ηλικιωμένους από τη μια με την ιδέα πως ή θα υποδούλωναν τα μέρη που πήγαιναν να χτυπήσουν ή τουλάχιστον πως τόσο μεγάλη δύναμη δεν μπορούσε να πάθει καμιά συμφορά, τους νέους στην ακμή της ηλικίας τους από την άλλη τους κυρίεψε η λαχτάρα να ιδούν και να γνωρίσουν από κοντά την άγνωστη χώρα, ελπίζοντας συγχρόνως πως θα επιζήσουν· το πλήθος του λαού στρεφόταν πρώτα στο άμεσο κέρδος του στρατιωτικού μισθού και δεύτερο στην κατάκτηση μιας ηγεμονίας, όπου θα υπήρχε πάντα ανάγκη μισθοφόρων.

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΚΕΙΜΕΝΩΝ

ΚΕΙΜΕΝΟ 1°

ἐπίσταμαι + αιτ. ή ειδ. προτ. = ξέρω καλά

ἐπίσταμαι + κτγ. μτχ. = ξέρω ότι

ἐπίσταμαι + τελ.απρφ. = ξέρω να (γνωρίζω πώς να κάνω κάτι)

ὕφιεμαι = αφήνω, παραμελώ, αποφεύγω

ὕφιεμαι (παθ.) = το φάνω κάτω, αδρανών, υποτάσσομαι

φείδομαί τινος = λυπάμαι, λογαριάζω, χρησιμοποιώ με φειδῶ

τίθημι = 1) θέτω, τοποθετώ, διευθετώ 2) κάνω 3) κατατάσσω, θεωρώ

πείθομαί τινι = πείθομαι σε κάποιον, εμπιστεύομαι κάποιον/ υπακούω, ακολουθῶ

πείθομαι + απρφ. = πείθομαι να...

πέποιθα = έχω πεποιθήση

πέπεισμαι = είμαι πεπεισμένος

ΚΕΙΜΕΝΟ 2°

κακῶς ποιῶ = λεηλατῶ

προσείλοντο < αορ. β' του **προσαιροῦμαι** = εκλέγω

ἀφεστηκυίας < μτχ. πρκ. του **ἀφίσταμαι** = αποστατῶ, επαναστατῶ, αποφεύγω

παρήσαν < πρτ. του **πάρειμι** = ακολουθῶ, βοηθῶ, παραβρίσκομαι

ΚΕΙΜΕΝΟ 3°

ἀθυμῶ: χάνω το θάρρος, δυσανασχετῶ

εἶμι (υπαρκτικό)

δηχθεῖς (δάκνομαι): δαγκώνομαι

λακτισθεῖς (λακτίζομαι): χτυπιέμαι

ΚΕΙΜΕΝΟ 4°

Χαλεπός = δύσκολος/ σκληρός / εχθρικός / δυσβάστακτος

Ἰδιώτης = 1) ο απλός πολίτης, αυτός που δεν παίρνει μέρος στη δημόσια ζωή 2) ο κοινός άνθρωπος 3) ο άπειρος, ο αμαθής, ο απλοϊκός

Ἄγαμαι = θαυμάζω ή φθονῶ

Ἵπεξαιρέω- ῶ = αφαιρώ λίγο λίγο ή κρυφά/ βγάζω από τη μέση, αφανίζω/ σφετερίζομαι

Ἄκρατής = ανίσχυρος/ αχαλίνωτος

Ἐγκρατής -ές = 1) αυτός που έχει κράτος (δύναμη, εξουσία), ο ισχυρός 2) αυτός που είναι κύριος του εαυτού του, ο εγκρατής

Ὁ ἡ ἀνδραποδῶδης, τὸ ἀνδραποδῶδες = ο δουλοπρεπής

ΚΕΙΜΕΝΟ 5°

δημηγορεῖν < απρφ.ενεστ. του δημηγορέω-ω = μιλάω δημόσια, αγορεύω στη συνέλευση του λαού

μεταστήσαι < απρφ. αορ. του μεθίστημι = αλλάζω, μεταβάλλω

ἄψασθαι < απρφ.μ. αορ. του ἄπτομαι = αγγίζω, θίγω

ΚΕΙΜΕΝΟ 6°

ἀναβιβάζω = ανεβάζω

ἀναβιβάζομαι (ως δικανικός όρος) = 1) φέρνω στο δικαστήριο κάποιον ως μάρτυρα
2) φέρνω στο δικαστήριο κάποιον ως κατηγορούμενο

ἐνθυμέομαι -οὔμαι = αναλογίζομαι, σκέφτομαι/ λαμβάνω υπόψιν μου

εὐπάσχω = ευεργετούμαι

εὐποιῶ = ευεργετώ

εὐπράττω = ευτυχῶ

ΚΕΙΜΕΝΟ 7°

ἐνταῦθα = 1)ως τοπικό επίρρ. = εδώ, εκεί. 2)ως χρον. Επίρρ. = τώρα, τότε, ύστερα

Εἴσεσθε = μελ. του **οἶδα** = γνωρίζω, μαθαίνω

Συναγωνίζομαι τινι = συνεργάζομαι με κάποιον, αγωνίζομαι στο πλάι κάποιου, αγωνίζομαι με κάποιον

Ἀπολαμβάνω = παίρνω από κάποιον, παίρνω πίσω, ξαναπαίρνω, αποκλείω, σταματώ

ΚΕΙΜΕΝΟ 8°

παρέχω και σχεδόν με την ίδια χρήση και το μέσο **παρέχομαι** = παρέχω/ προξενῶ/ αποδίδω/ επιτρέπω/παρουσιάζω (συχνά με δοτ. και αιτ. -εμμ. και αμ.αντικ. και απρφ. του σκοπού) (με αιτ.-αντικ. και αιτ. - κατηγ. = κάνω)

ὑπολαμβάνω + απρφ. ή με δύο αιτ. = νομίζω

ὑπολαμβάνω (αμτβ.) = λαμβάνω το λόγο (και λέω)

νόμον τίθημι ή τίθεμαι = θεσπίζω νόμο

εἰκότως :επίρρ. = δικαιολογημένα, φυσικά

ἐπιτάττω = ορίζω κάποιον επιτηρητή/διατάσσω, επιβάλλω

ΚΕΙΜΕΝΟ 9°

φεύγω = τρέπομαι σε φυγή

ἐπιδιώκομαι = καταδιώκομαι

χειμάζομαι = ταλαιπωρούμαι από τρικυμίες

ἐπεληλυθότα < μετοχή παρακειμένου του επέρχομαι

ΚΕΙΜΕΝΟ 10°

ἴδιος - α -ον = δικός μου/ ιδιωτικός, προσωπικός

ἀμελῶ τινος = παραμελῶ, αδιαφορῶ

διαλλάττω = 1) συμφλιώνω 2) ανταλλάσσω 3) διαφέρω

βοήθεια = 1) βοήθεια/ σωτηρία 2) επικουρικό στρατιωτικό σώμα

ἐντεῦθεν = από δω κι από κει/ από τότε, από δω και πέρα

λαμβάνω = 1) παίρνω 2) συλλαμβάνω

ΚΕΙΜΕΝΟ 11°

Άπορία = έλλειψη πόρων, δυσκολία, αμηχανία, στεναχώρια, δισταγμός, στέρηση, φτώχεια

Παρέχω = προμηθεύω, δίνω, προκαλώ, προξενώ, παρουσιάζω, γεννώ, επιτρέπω (+ δύο αιτ., ή με αιτ. + δοτ.)

Άγων-ώνος = 1)γώνας, προσπάθεια, μάχη, άμιλλα 2)**ως δικανικός όρος** = δίκη

Εύ λέγω = μιλώ καλά, επαινώ

δεινός = 1) φοβερός, ικανός 2)με καλή σημασία = σεβαστός 3) εξαιρετικός, επιδέξιος, ικανός 4) για ρήτορες = αυτός που έχει μεγάλη ρητορική ικανότητα

ΚΕΙΜΕΝΟ 12°

όμοιοῶ: έχω τα ίδια φρονήματα, συμφωνώ

πάνυ μὲν οὖν: βεβαιότατα

συγχωρέω-ῶ: συγκατατίθεμαι, συμφωνώ

ΚΕΙΜΕΝΟ 13°

διαρρήδην: επιρρ. = ρητά/ κατηγορηματικά/ ξεκάθαρα

ἀποδείκνυμι = 1) δείχνω/ παρουσιάζω/ δημοσιεύω 2) αποδεικνύω(με επιχειρήματα) 3)ορίζω, καθορίζω, κάνω

ἐπιτηδεύω = ασχολούμαι/ επιδιώκω

παρακατίθηναι και **παρακατίθεμαι** = καταθέτω κάτι/ παραδίδω κάτι προς φύλαξη, εμπιστεύομαι

ΚΕΙΜΕΝΟ 14°

Θαρρέω-ῶ (αμτβ.) = 1) έχω θάρρος/ είμαι αισιόδοξος/ νιώθω ασφαλής 2) είμαι θρασύς

Θαρρῶ τι = αναλαμβάνω κάτι με θάρρος

Θαρρῶ τινα = έχω εμπιστοσύνη σε κάποιον

Θαρρῶ + τελ.απρφ. = τολμώ να..,

Θαρρῶ + ειδ. απρφ. = πιστεύω ότι...

παιρῶ-ω = απομακρύνω, διώχνω

παιροῦμαι (μέσ.)= παίρνω κάτι αφαιρώντας από τον άλλο/ ελαττώνω

ἐνδέχομαι = παραδέχομαι/επιδέχομαι

ἐνδέχεται (απρος.) = είναι δυνατόν, είναι ενδεχόμενο

τα ἐνδεχόμενα = τα δυνατά

ἐκ τῶν ἐνδεχομένων = με όλα τα δυνατά μέσα

εἰς τὸ ἐνδεχόμενον = όσο το δυνατόν

μέμνημαί τινος = φέρνω στο νου μου κάτι, θυμάμαι

μέμνημαι + κτγ. μτχ. = θυμάμαι ότι...

μέμνημαι + απρφ. = θυμάμαι να..., προσπαθώ να...

ΚΕΙΜΕΝΟ 15°

θύραι: ανάκτορα

ἱερὰ ἐξηρημένα: τα σπλάχνα των θυσιασθέντων βγαλμένα

ίοντας < μτχ. του εἶμι
ἤξω < μέλλοντας του ἤκω
ἴδοι < γ.ενικ. αορ. β' του ὀράω-ῶ

ΚΕΙΜΕΝΟ 16°

Ἄσθενής = ἄρρωστος, φτωχός
Οἱ πολλοί = το πλήθος, ο λαός, οι δημοκρατικοί, οι περισσότεροι
Ψόγος = αποδοκιμασία (ρήμα: ψέγω)
Ἐκφοβέω τινά = προκαλώ φόβο σε κάποιον
Ερρωμένος = δυνατός, ισχυρός
Πλέον ἔχω = α) πλεονεκτώ, β) παίρνω τα περισσότερα
Τό ἴσον ἔχω = α) ἔχω τα ίδια δικαιώματα, β) παίρνω τα ἴσα
Φαυλότερος = κατώτερος
Ἀποφαίνω = αποδεικνύω

ΚΕΙΜΕΝΟ 17°

ἐκπεπτωκότας < ἐκπίπτω = ναυαγώ, εξορίζομαι, εξορμώ, εξέρχομαι, εκδιώκομαι
σφᾶς < αιτ. πληθ. του τρίτου προσώπου της προσωπικής αντωνυμίας
ἀπόλιδας = χωρίς πατρίδα
ἐπήνουν < ἐπαινέω-ῶ

ΚΕΙΜΕΝΟ 18°

καταβαίνειν = (εδώ, επειδή είναι δικανικός λόγος) κατεβαίνω από το βήμα
φέρω τήν ψηφον = ψηφίζω, αποφασίζω

ΚΕΙΜΕΝΟ 19°

ἄγω θυσίαν = θυσιάζω
ἄγω ἑορτήν = γιορτάζω
διάκειμαι = εἶμαι διατεθημένος, βρίσκομαι σε τέτοια κατάσταση

ΚΕΙΜΕΝΟ 20°

ῶδί = το επίρρημα ὡδε + το δεικτικό πρόσφυμα -ί = ἔτσι, ως εξής
μεταδίδωμί τινί τινος = δίνω σε κάποιον μέρος από κάτι
ἐνίοι-αι, -α = μερικοί-ές-ά
ἐκκλησία = συνέλευση του λαού
τροφάω - ῶ = ζω ἀκόλαστα/ με πολυτέλεια/ καλοπερνάω
διάκειμαι = συμπεριφέρομαι/ εἶμαι διατεθειμένος
τροπ.επιρρ. + διάκειμαί τινι ἢ πρός τινα = ἔχω προς κάποιον τη διάθεση που δείχνει το επίρρημα
τροπ.επιρρ. + διάκειμαί ὑπὸ τινος = ἔχω από κάποιον μεταχείριση ἢ την αντιμετώπιση που δείχνει το επίρρημα

ΚΕΙΜΕΝΟ 21°

Λειτουργία = δημόσιο λειτούργημα/ αξίωμα στην Αθήνα, με βάση το οποίο οι εύποροι πολίτες αναλάμβαναν με δικά τους έξοδα δημόσιες υπηρεσίες, όπως η τριηραρχία, η χορηγία κτλ.

Ἡ ἐπιμέλεια τῶν κοινῶν = η φροντίδα για τις δημόσιες υποθέσεις, η δημόσια υπηρεσία

Λήμμα < λαμβάνω = εισόδημα, κέρδος, κάτι που λαμβάνεται

Τέλος = 1) συμπλήρωση, διεκπεραίωση, τέλος 2) σκοπός 3) φόρος, πληρωμή 4) τμήμα στρατού 5) αξίωμα

οἱ ἐν τέλει = οι άρχοντες

διαγιγνώσκω = 1) γνωρίζω, διαχωρίζω 2) κρίνω, αποφασίζω

σχολή = αργία/ ευκαιρία/ άνεση/ καιρός **σχολή** (δοτικοφανές επίρρ.)= αργά/ με δυσκολία **σχολήν άγω** = ησυχάζω/ ευκαιρώ, διαθέτω χρόνο

ζημία = 1) ζημιά 2) πρόστιμο/ τιμωρία

ΚΕΙΜΕΝΟ 22°

ρύσασθαι (ρύομαι = λυτρώνω, σώζω)

ΚΕΙΜΕΝΟ 23°

εύλαβεῖσθαι = να προσέχει

διελθεῖν = να εξηγήσει κανείς

οὐκ άπορία (έστί) = δεν είναι δύσκολο

ΚΕΙΜΕΝΟ 24°

ήρτηται= εξήρτηται

ΚΕΙΜΕΝΟ 25°

πράγμα = έργο, πράξη, υπόθεση· στον πληθ.: **πράγματα** = πράγματα, υποθέσεις, περιστάσεις, καταστάσεις. Με κακή σημασία : **πράγματα** = ενοχλήσεις, στεναχώριες **πράγματα παρέχω τινί** = ενοχλώ κάποιον, **πράγματα έχω παρά τινος** = ενοχλούμαι από κάποιον, **οἱ ἐν τοῖς πράγμασι** = οι άρχοντες

έξηρέθησαν < παθ. αορ. του **έξαιρέομαι-οὔμαι** = εκλέγομαι, επιλέγομαι, μου αφαιρείται κάτι, χάνω κάτι, αποβάλλω

παρασκευή (<παρασκευάζω) = προπαρασκευή, προετοιμασία

περιέστη < αορ. β' του **περίσταμαι** = στέκομαι ολόγυρα, περικυκλώνω, περικλείω, καταντώ, καταλήγω, πηγαίνω χειρότερα

θεωρία (<θεωρώ) = το θέαμα, το να βλέπει κάποιος κάτι, το να είναι κάποιος θεατής σε αγώνες δημόσιους· **για σκέψη** = εξέταση, σκέψη, συλλογισμός· **για θεωρούς** = η αποστολή πρεσβευτών σε μαντεία ή σε αγώνες

οἴσειν < απρφ. μελλ. του **φέρω** = φέρνω, μεταφέρω, σηκώνω, υποφέρω,

υπομένω, προσκομίζω, δίνω. **άγω και φέρω** = ληλατώ, αρπάζω, **την ψήφον φέρω** = ψηφίζω, **βαρέως φέρω** = λυπάμαι, αγανακτώ

ΛΕΞΙΛΟΓΙΟ ΔΙΚΑΝΙΚΩΝ ΟΡΩΝ

Α

άβίωτος: αφόρητος.
 άβίωτος έστί τινι: ο βίος είναι ανυπόφορος σε κάποιον.
 άγαθος: ευγενής, καλός, ανδρείος.
 άριστος: ευγενής.
 τύχη άγαθη: με το καλο.
 άγαθα φρονώ: έχω καλά αισθήματα.
 άγαθα πάσχω: ευεργετούμαι.
 άγαθα ποιώ: ευεργετώ.
 άγαπητώς: πρόθυμα, με κόπο, μόλις και με τα βίαις.
 άγγέλλω πόλεμον: κηρύττω πόλεμον.
 άγνοοῦμαι: είμαι άγνωστος, δεν γίνομαι αντιληπτός.
 άγνώς είμι τινός: αγνοώ κάποιον.
 άγοραίος: αυτός που περνάει την ώρα του στην αγορά.
 άγοραία ήμέρα: δικάσιμη.
 άγορεύω: δημηγορώ.
 άγχιστος: ο πάρα πολύ κοντινός.
 άγω: οδηγώ, πορεύομαι, διοικώ.
 άγω και φέρω: λεηλατώ, μεταφέρω.
 άγω έορτήν: εορτάζω.
 άγω θυσίαν: θυσιάζω.
 άγω ειρήνην: ησυχάζω.
 άγω τείχος: κατασκευάζω τείχος.
 άδειαν άγω: είμαι σε ασφάλεια.
 άγομαι φόνου: κατηγορούμαι για φόνο.
 άγω τινά τιμιώτερον: αποδίδω σε κάποιον μεγαλύτερη αξία, υπερεκτιμώ.
 άγών λόγων: καιρός για λόγους.
 άγών μάχης: καιρός για μάχη.
 καθίστημι τινά εις άγώνα: μπλέκω κάποιον σε δίκη.
 άγωνίζομαι: προσπαθώ, διεξάγω αγώνα.
 άγωνίζομαι γραφήν (ή δίκην): διεξάγω δικαστικό αγώνα.
 ό άγωνιζόμενος: ο κατηγορούμενος.
 οί άγωνιζόμενοι: οι διάδικοι.
 άδεώς: άφοβα.
 άρχω χειρών άδίκων: αρχίζω πρώτος να αδικώ.
 άδύνατος λέγειν: μέτριος ρήτορας.
 άθυμέω-ώ: είμαι απογοητευμένος, στεναχωριέμαι.
 άθυμος: στεναχωρημένος, απογοητευμένος.
 άθύμως έχω: χάνω το θάρρος μου.
 αίκίζομαι: βλάπτω, προσβάλλω.
 αίρεσις: άλωση, κατοχή, εκλογή.
 αίρεσιν δίδωμι: παρέχω το δικαίωμα της εκλογής.
 αίρεσιν λαμβάνω: έχω το δικαίωμα της εκλογής.

αἰρέω-ῶ: λαμβάνω, καταλαμβάνω, αιχμαλωτίζω.
 αἰροῦμαι: λαμβάνω, εκλέγομαι, προτιμῶ.
 αἰροῦμαι γνώμην: αποδέχομαι γνώμη.
 αἶρω: υψώνω, απομακρύνω, μεταφέρω.
 αἶρομαι κίνδυνον: αναλαμβάνω τον κίνδυνο.
 δίκην παρὰ τινός αἶρομαι: εκδικούμαι κάποιον.
 αἴσθησιν ἔχω τινός: ἔχω αντίληψη κάποιου.
 αἰτία: αἴτιο, αφορμή, κατηγορία.
 αἰτίαν ἔχω ἢ ὑπέχω: κατηγορούμαι.
 ἐν αἰτίᾳ ἔχω τινά: κατηγορώ, θεωρώ κάποιον ἔνοχο.
 ἀπολύω τινά τῆς αἰτίας: απαλλάσσω κάποιον ἀπὸ τῆς κατηγορίας.
 αἰτιάομαι-ῶμαι: κατηγορώ, προφασίζομαι.
 αἰωροῦμαι τὴν ψυχὴν: ἀμφιταλαντεύομαι ψυχικά.
 ἐν ἀκαρεΐ: σε μια στιγμή.
 ἀκινδύνως ἔχω: δε διατρέχω κίνδυνο.
 ἀκμάζω: εἶμαι ακμαίος, ισχυρός.
 ἀκμάζει: εἶναι κατάλληλη στιγμή.
 εὔακούω: ἐπαινούμαι.
 κακῶς ἀκούω: κακολογούμαι.
 ἄκρα: κορυφή, ὑψωμα, ἀκρωτήριο.
 κατ' ἄκρα: ἐξ' ὀλοκλήρου.
 ἄκριτος: συγκεχυμένος, ἀδιστακτος.
 ἄκυρον ποιῶ τὸ ἀξίωμα: μειώνω τὴν ἐξουσία.
 οἱ ἀλήθειαν ἀσκοῦντες: οἱ φιλαλήθεις.
 ἄλις: ἀρκετά.
 ἀλίσκομαι: συλλαμβάνομαι, κυριεύομαι.
 ἄλλη: κατ' ἄλλο τρόπο, σε ἄλλα μέρη.
 ὁ ἄλλος χρόνος: τὸ παρελθόν.
 ἀλλότριος: ξένος.
 ἀλλοτρίως διάκειμαι ἢ ἔχω πρὸς τινά: ἔχω ἐχθρική διάθεση ἀπέναντι σε κάποιον.
 ἀμαθῶς ἔχω: ἔχω ἀγνοία.
 ἀμαρτάνω: βλάπτω, διαπράττω ἀδίκημα.
 ἀμαρτάνω τῆς γνώμης τινός: διαψεύδω τὴν γνώμη κάποιου.
 ἐπ' ἀμφοτέρω ἔχω: ταλαντεύομαι.
 ἀμῶς γέ πως: κατὰ κάποιον τρόπο.
 ἀμῶς γέ που: σε κάποιο μέρος.
 ἀναγκαῖος: ἀναπόφευκτος.
 τὰ ἀναγκαῖα: τὰ πρὸς τὸ ζῆν.
 ἐν ἀνάγκῃ ἔχομαι: πιέζομαι ἀπὸ ἀνάγκη.
 ἀνάγω: μεταφέρω.
 ἀνάγω (ἢ ἀνάγομαι) ναῦν: ἀποπλέω, ἀνοίγομαι στὸ πέλαγος.
 ἀνακρούω: ἐμποδίζω.
 καταγιγνώσκω τινός ἀνανδρία: θεωρώ κάποιον ἀνανδρῶ.
 ἀνάστατος γίγνομαι: καταστρέφομαι, ἐρημώνομαι, ἀναστατώνομαι.
 ἀνεπίστως ἔχω: εἶμαι ἀπελπισμένος.

ἀνθάπτομαι: προσβάλλω, επιχειρώ.
 ἀνίημι: αφήνω, εγκαταλείπω.
 ἀνίημι τὴν φυλακὴν: χαλαρώνω τον αποκλεισμό.
 ἀντέχω περί τινος: επιμένω σε κάτι.
 ἀντίος: αντιμέτωπος.
 ἀντίπαλον δέος: ο φόβος των εχθρών.
 ἀντιποιῶ: ανταποδίδω.
 ἀντίπρωρος: αντιμέτωπος.
 ἀντίρροπος: ισόρροπος, ισοβαρής.
 ὡς ἀνυστόν: όσο το δυνατόν.
 οἱ ἄνω χρόνοι: το παρελθόν.
 οἱ ἄνωθεν: οι πρόγονοι.
 πολλοῦ ἄξιος: αξιόλογος.
 οὐδενὸς ἄξιος: ἀσήμαντος.
 ἄξιός εἰμι: δικαιούμαι.
 ἀπαθής: ἀβλαβής, ἀναίσθητος.
 ἀπέϊπον: ἀρνήθηκα.
 ἀπέϊπον + ἀπρφτ: ἀπαγόρευσα.
 ἀπέϊπον + μτχ: κουράστηκα.
 ἀπειρημένον: το ἀπαγορευμένο.
 ὡς ἀπλῶς εἶπεῖν: για να το πω γενικά.
 τὸ ἀποβαῖνον: το ἀποτέλεσμα.
 ἀποδείκνυμι νόμον: δημοσιεύω νόμον.
 ἀποδίδωμι τὰ ὀνόματα: ἀνακοινώνω τα ὀνόματα.
 ἀποκνέω-ῶ: ἀπό φόβο ἀποφεύγω.
 ἀποκνῶ τὸν πλοῦν: ἀναβάλλω τὴν ἐκστρατεία ἀπό φόβο.
 ἀπόμισθος: ἀπλήρωτος.
 ποιῶ τινα ἀπόμισθον: ἀπολύω κάποιον χωρὶς καταβολὴ μισθοῦ.
 ἀπορία: δυσκολία, στεναχώρια, ἔλλειψη.
 εἰς ἀπορίαν καθίσταμαι: περιέρχομαι σε δύσκολη θέση.
 ἐν ἀπόροις εἰμί: βρίσκομαι ἐν μέσω δυσχερειῶν.
 ἀποστερέω-ῶ: ἀφαιρῶ, ἀρπάζω.
 ἀποτρέπομαι: ἀποσύρομαι.
 ἀποτρέπομαι ἄλλην ὁδόν: στρέφομαι σε ἄλλη οδὸ.
 ἀποχρῶμαι τινα: φονεύω κάποιον.
 ἄπτομαι: ἀγγίζω, ἐξετάζω.
 ἄπτομαι τῶν πολιτικῶν πραγμάτων: ἀναμειγνύομαι στα πολιτικά.
 ἀργύριον: χρήματα, τεμάχιο ἀργύρου.
 σκοπῶ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον: ἀποβλέπω πρὸς το οικονομικὰ ωφέλιμο.
 ἄρνημαι: κερδίζω, ἀποκομίζω.
 ἄρχομαι: ἐξουσιάζομαι.
 σφόδρα ἄρχομαι: καταπιέζομαι ὡς πολίτης.
 ἀσύμφορον: ζημία.
 ἄτιμος: ο στερηθεὶς των πολιτικῶν δικαιωμάτων.
 ἄτιμον τινὰ ποιῶμαι: τιμῶ κάποιον στερώντας του τα πολιτικὰ δικαιώματα.

αὐτόματος θάνατος: φυσικός θάνατος.
ἐπὶ πᾶν ἀφικνοῦμαι: δοκιμάζω κάθε μέσο.

Β

βαθύνω τὴν φάλαγγα: αυξάνω το βάθος της φάλαγγας.
βαρὺς εἰμί τινι: εἶμαι ενοχλητικός σε κάποιον.
βία πάσχω: ασκείται εναντίον μου βία.
πρὸς τὸ βίαιον: διὰ της βίας.
βλασφημία: κακολογία.
ἀπολύομαι τὰς βλασφημίας: διαλύω τις κατηγορίες.
βούλομαι τὰ τινος: ἔχω τα φρονήματα κάποιου.
τὸ βουλόμενον: ἡ επιθυμία.
τὶ βούλεται ταῦτα;: τι σημαίνουν αυτά;
βραχύς: μικρός, σύντομος.
ὡς ἐν βραχεῖ εἰπεῖν: για να μην πολυλογώ.

Γ

γείνομαι: γεννιέμαι.
οἱ γεινάμενοι: οἱ γονεῖς.
ὁ ἐγγύτατα γένους: ὁ στενός συγγενής.
γίγνομαι ἐπὶ τινι: περιέρχομαι στην εξουσία κάποιου.
γίγνομαι ὑπὸ τινι: υποτάσσομαι σε κάποιον.
γιγνόμενοι δασμοί: εἰσπραττόμενοι φόροι.
οὕτω γινώσκω: τέτοια γνώμη ἔχω σχηματίσει.
γινώσκω τὰ δίκαια: λαμβάνω δίκαιη ἀπόφαση.
προσέχω τὴν γνώμην: στρέφω τὴν προσοχή.
τοιαύταις γνώμαις χρῶμαι: ἔχω τέτοιες ἀντιλήψεις.
ἡττώμαι τῇ γνώμῃ: χάνω τὸ θάρρος μου.
γνωρίμως ἔχω: διάκειμαι φιλικά.

Δ

δαίμων: θεός, μοίρα.
σὺν δαίμονι: κατὰ τύχη.
δαμοσία σκηνή: σκηνή του βασιλιά της Σπάρτης.
οἱ περὶ τὴν δαμοσίαν: τὸ συμβούλιο του βασιλιά.
τὰ δεινά: οἱ συμφορές.
ἐν δεινῷ εἶμι: βρίσκομαι σε δύσκολη θέση.
δεξιὰς δόντες καὶ λαβόντες: ανταλλάξαντες χειραψία μετὰ διαβεβαιώσεων

δεξιὰς φέρω: φέρω διαβεβαιώσεις.
 δεῖ: είναι ανάγκη.
 δεῖ τινος: υπάρχει έλλειψη κάποιου.
 τὰ δέοντα: τα πρέπει, το καθήκον.
 δέομαι: παρακαλώ, στερούμαι.
 δέομαι βίου: έχω ανάγκη να κερδίσω τη ζωή μου.
 δημοσία: με δαπάνες του δημοσίου.
 διαγιγνώσκω: ξεχωρίζω, διακρίνω, αποφασίζω.
 διεγνωσμένη κρίσις: ειλημμένη απόφαση, αυτή που έχει παρθεί.
 διάγνωσιν ποιούμαι: εκδίδω απόφαση.
 δίαιτα: τρόπος ζωής.
 διαιτώμαι άφθόνως: ζω πλουσίως.
 διακρούομαι τὸ δοῦναι δίκην: διαφεύγω την τιμωρία.
 διαμένω ὤν: συνεχώς είμαι.
 διάνοιαν: νους, πνεύμα, ιδέα.
 ανθρώπινη διάνοια: ανθρώπινη λογική.
 διαψήφισις: ψηφοφορία, απόφαση.
 τὰ πρὸς ἀλλήλους δίκαια: οι αμοιβαίες υποχρεώσεις.
 ἐπὶ πᾶσι τοῖς δικαίοις: με κάθε ειλικρίνεια.
 τὰ δίκαια πράττω: ασκῶ τη δικαιοσύνη.
 δίκη: δικαιοσύνη.
 έσχάτη δίκη: μέγιστη τιμωρία.
 δίκην δίδωμι: τιμωρούμαι.
 δίκην λαμβάνω: τιμωρῶ.
 δίκην όφλισκάνω: καταδικάζομαι.
 δίκην υπέχω: υποβάλλομαι σε δίκη.
 άγωνίζομαι δίκην: υπερασπίζω δικαστική υπόθεση.
 δίδωμι δίκας ἴσας καὶ όμοίας: δικάζω με βάση την ισονομία.
 ὁ διώκων: ο κατηγορος.
 ὁ διωκόμενος: ο κατηγορούμενος.
 εὔ ή κακῶς δρῶ τινα: ευεργετῶ ή βλάπτω κάποιον.
 εὔ δεδραγμένα: κατορθώματα.
 δύνამις: επιρροή, ικανότητα.
 εἰμι ἐν δυνάμει: έχω στα χέρια μου την εξουσία.
 τὸ κατὰ δύνάμιν εἶναι: ὅσο είναι δυνατό.
 δυναστεία: κυριαρχία, εξουσία.
 ἐκβάλλω τὴν δυναστείαν: καταλύω τη βασιλεία.
 τὰ δύσφορα: οι θλίψεις, οι δυστυχίες.

E

έγκαλέω-ῶ: κατηγορῶ.
 ἴδια έγκλήματα: ιδιωτικά συμφέροντα.
 ἔγωγε: εγώ τουλάχιστον.
 τὸ κατ' ἐμέ: ὅσο εξαρτάται από μένα.

ἐθίζω: συνηθίζω κάποιον να...
 ἐθίζομαι: συνηθίζω εγώ να...
 εἰκάζω: απεικονίζω, συμπεραίνω, παρομοιάζω.
 ὡς εἰκάσαι: ὅσο μπορεί κανείς να μαντεύσει.
 τὸ νῦν εἶναι: τώρα.
 τὸ σήμερον εἶναι: σήμερα.
 ἐν τινί ἐστι: εξαρτάται από κάποιον.
 ἔστιν ὅστις: κάποιος.
 οὐκ ἔστιν ὅστις: κανείς.
 ἔστιν ὅπως: κάπως.
 οὐκ ἔστιν ὅπως: με κανέναν τρόπο.
 ἐσόμενοι: μεταγενέστεροι.
 εἰμὶ ἀπό τινος: εἶμαι μακριά από κάποιον.
 εἰμὶ ἐπί τινα: εἶμαι ἐναντίον κάποιου.
 εἰσαγγέλλω τινά: καταγγέλλω κάποιον.
 εἰσαγγέλλω τινί τι: ἀναγγέλλω κάτι σε κάποιον.
 εἰσέρχεται τινά: ἐρχεται στο νου κάποιου.
 εἴωθα: συνηθίζω.
 τὸ εἰωθός: ἡ συνήθεια.
 ἐγκαλοῦμαι τὴν ὀργήν: διεγείρω τὴν ὀργή.
 ἐκφαίνω πόλεμον: κηρύττω πόλεμον.
 ἐκφεύγω δίκην: ἀθώνομαι.
 ἐλαύνω: ὀδηγῶ, προχωρῶ ἐφιππος.
 εἰς τοσοῦτον ἐλαύνω: προχωρῶ μέχρι σ' αὐτὸ το σημεῖο.
 ἐμπίπτω: εἰσορμῶ, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι.
 ἐναγώνιοι θεοί: οἱ ἐπόπτες τῶν ἀγώνων.
 ἔννοια: σκέψη, σκόπος.
 ἐντείνω: τεντώνω, ἐπιμένω.
 ἐξαγωγήμα: τὰ ἐξαγόμενα προϊόντα.
 ἔξαρνός εἰμι: ἀρνούμαι.
 ἐξηγέομαι-οὔμαι: εἶμαι ἀρχηγός, διοικῶ.
 ἐξηγοῦμαι ἀγαθόν τί τινα: ὡς ὀδηγός παρέχω ὠφέλιμη ὑπηρεσία.
 ἐπαναχωρέω-ῶ: ἐπανερχομαι, ἀποσύρομαι.
 ἐπαναχωρέω-ῶ εἰς τοῦμπαλιν: ἐπιστρέφω.
 ἐπέκεινα: πέρα (ἐπιρρηματική σημασία).
 οἱ ἐπέκεινα: οἱ προγενέστεροι (σαν ἐπιθετικός προσδιορισμός).
 ἐπέχω: ἀναβάλλω, ἐμποδίζω, συγκρατῶ.
 ἐπέχω ὧν ὄρμηκα: ἀναβάλλω τὰ σχέδιά μου
 ἐπιβολή: τοποθέτηση, πρόστιμο.
 ἐπιβουλή: ἐχθρική ἐνέργεια, σχέδιο ἐναντίον κάποιου.
 ἐπίκουρος: βοηθός, σύμμαχος.
 ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι: φροντίζω.
 ἐπιτήδειος: κατάλληλος.
 ἐπιτίμιος: αὐτός που γίνεται πρὸς τιμὴν κάποιου.
 ἐπίτιμος: ὁ ἔχων πολιτικά δικαιώματα.

ἐργάζομαι χρήματα: αποκτώ χρήματα.

ἔργω: εμπράκτως.

ἔρχομαι εἰς τὰ παραγγελλόμενα: υπακούω.

διὰ πάντων τῶν καλῶν ἐλήλυθα: εκπλήρωσα όλα τα καθήκοντα.

εἰς ὄργας ἔρχομαί τινι: οργίζομαι με κάποιον.

εὐωχία: ευθυμία σε συμπόσιο.

ἐφικνοῦμαι τῷ λόγῳ: προσεγγίζω την αλήθεια.

ἔχω + απρφτ: μπορώ να...

οὐκ ἔχω ὅπως: δε γνωρίζω ή αγνοώ πως...

λόγος (κατ)ἔχει: διαδίδεται, υπάρχει φήμη.

ὀργήν ἔχω: προκαλώ.

συγγνώμην ἔχω: συγχωρώ.

Z

ζημία: βλάβη, ποινή, τιμωρία.

H

ἡβάω-ῶ: διανύω την εφηβική ηλικία.

οἱ ἡβῶντες: οἱ νέοι.

ἡγεμονεύω ὁδόν: προπορεύομαι.

σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν: επιδιώκω την αρχήν.

οἱ ἡγούμενοι: οἱ κυβερνῶντες.

ἡγοῦμαι θεούς: πιστεύω στους θεούς.

ἡδομαι: ευχαριστιέμαι.

ἡδέως: ευχαρίστως.

ἡδέως ἔχω πρὸς: διάκειμαι ευνοϊκά προς...

ἥκιστα: ελάχιστα.

οὐχ ἥκιστα: μάλιστα.

ὅτι ἥκιστα: ὅσο το δυνατόν λιγότερο.

ἦκω: ἔχω ἔλθει.

τὰ ἡμέτερ' αὐτῶν: το καθήκον μου.

τὸ ἡσυχάζον τῆς νυκτός: το μεσονύκτιο.

ἡττάομαι-ῶμαι: εἶμαι κατώτερος, υστερώ.

ἡττῶμαι τῇ γνώμῃ: χάνω το θάρρος μου.

Θ

θαῦμα παρίσταται μοι: μου γεννιέται η απορία.

θεραπέω: υπηρετώ, λατρεύω.

θεωρῶ: εἶμαι εκπρόσωπος πόλης σε μαντείο.

θύομαι ἰέναι: συμβουλευομαι τα ιερά.

θωπεία: κολακεία.

θωπεΐαι λόγων: κολακείες.

I

ἴδιον: ιδιαίτερο χαρακτηριστικό.

ἰκετήριος: αυτός που ανήκει σε ικέτες.

(ἀφ)ικνουῖμαι εἰς ἄνδρας: φθάνω στην ανδρική ηλικία.

(ἀφ)ικνουῖμαι τινι ἔς λόγους: συνομιλώ με κάποιον.

ἴστημι τὰ ὄμματα: προσηλώνω.

ἴστημι χαλκοῦς: εγείρω αδριάντα.

ἴστημι βασιλέα: διορίζω βασιλιά.

ἰσχύω παρά τινι: ἔχω επιρροή πλησίον κάποιου.

K

καθίσταμαι τὴν πολιτείαν: τακτοποιώ τα πράγματα της πόλεως.

καιρός: αρμοδιότητα, κατάλληλη στιγμή, ευκαιρία.

ὁ ἐπιῶν καιρός: το μέλλον.

ἐν καιρῷ τινί εἰμι: εἶμαι χρήσιμος σε κάποιον.

κακῶς γίγνεταιί τινι: ἔχει κακή έκβαση.

καταγίγνομαι ἐν τόπῳ: διαμένω, κατοικῶ.

καταλύω: καταστρέφω, τερματίζω, καταστέλλω.

καταστασιάζω τινα: σχηματίζω αντίπαλο κόμμα εναντίον κάποιου.

καταστασιάζομαι ὑπὸ τινός: βρίσκω αντίδραση εκ μέρους κάποιου.

κατατείνω: επιμένω, αγωνίζομαι.

καταψηφίζομαι: καταδικάζω.

ἡ δίκη καταψηφίζεται: εκδίδεται καταδικαστική απόφαση.

κέρας: ἄκρο παράταξης στρατιωτικής, σάλπιγγα.

τὸ κοινόν: το σύνολο των πολιτών.

κόπτω τὴν χώραν: ερημώνωτ η χώρα.

κράτος: δύναμη, εξουσία.

ἀνὰ κράτος: με ὅλη τη δύναμη, διὰ της βίας.

Λ

λαγχάνω: εκλέγομαι με κλήρο, προστατεύω κάποιον τόπο.

λανθάνω: διαφεύγω την προσοχή.

λανθάνω ἑμαυτόν: λησμονῶ.

τὸ λεῖπον: η ἔλλειψη.

τὸ λειπόμενον: το υπόλοιπο.

λόγος κατέχει: υπάρχει παράδοση.

ἔρχομαι εἰς λόγους τινί: ἔρχομαι σε διαπραγματεύσεις με κάποιον.

M

μαρτυρῶ τὰ ψευδῆ: δίνω ψευδεῖς μαρτυρίες.
 μέγα φρονῶ: υπερηφανεύομαι.
 μέλει μοί τινος: φροντίζω κάτι.
 μέλον ἐστί: υπάρχει φροντίδα για κάτι.
 ἐν μέρει: κατά σειρά.
 μεταμέλει: επέρχεται μεταμέλεια.
 μεταπορεύομαι: ακολουθώ, επιδιώκω.
 μετάστασις: μετακίνηση, μεταβολή.
 μετάστασις βίου: θάνατος.
 τὸ μετέωρον: υψηλὸν μέρος.
 μακραὶ νῆες: πολεμικὰ πλοία.
 στρογγύλαι νῆες: εμπορικὰ πλοία.
 ἀντίπρωροι νῆες: πλοία ἑτοιμα για ναυμαχία.

N

νέμω: μοιράζω, βόσκω.
 νεωτερίζω: επιχειρῶ, μεταβολές.
 νικῶ δίκην κλήρου: κερδίζω τη δίκη.
 νομίζω: πιστεύω, θεωρῶ.
 νομίζω + δοτική (ἀγῶσι, θυσίαις): τέλω ἀγώνες, θυσίες.
 νόμος: νόμος, συνήθεια, ἔθιμο.
 νόμον τίθημι: θεσπίζω νόμον.
 λύω τὸν νόμον: καταργῶ το νόμο.

O

ὁ νοῦν ἔχων: ο γνωστικός.
 πόρρω τῆς νυκτός: σε προχωρημένη ὥρα της νύκτας.
 ξένος: φιλοξενούμενος, φίλος.
 οἶδα + απρφτ: εἶμαι ικανός να...
 ἔχω + απρφτ: μπορῶ να...
 οἰκεία ἔχθρα: προσωπικὴ ἔχθρα.
 οἰκέτης: υπηρέτης.
 οἰκέται: τα γυναικόπαιδα του σπιτιοῦ.
 οἶκος: κατοικία, περιουσία.
 ἢ οἶκοι (πόλις): η πατρίδα.
 οἱ οἶκοι: οἱ συμπατριῶτες.
 οἶός τέ εἶμι + απρφτ: εἶμαι ικανός να...
 οἶόν τ' ἐστί + απρφτ: εἶναι δυνατόν να...
 ὀλίγωρος: ἀδιάφορος, ἀμελής.
 ὄμορος: γείτονας.
 ὄνειδος: ντροπή, μομφή.
 τίθεμαι τὰ ὄπλα: στρατοπεδεύω.
 ὄρκιος: ὀρκισμένος, ο δεμένος με ὄρκο.

ὄρκιοι θεοί: οι θεοί στους οποίους ορκίζεται κανείς.
 οὐδαμοῦ: πουθενά.
 ὄφλισκάνω: οφείλω.
 ὄφλισκάνω δίκην: καταδικάζομαι.
 ὀχλώδης: ταραχώδης.
 ὄψις: ὄραση, εμφάνιση.
 ὄψὲ τῆς ἡμέρας: αργά το βράδυ.

Π

παράγω τὸ στράτευμα: οδηγώ το στράτευμα.
 παράγω τινὰ εἰς τὸν δῆμον: εισάγω κάποιον στην εκκλησία του δήμου.
 παράταξις: παράταξη, πολιτική ομάδα.
 παρατείνω: αναπτύσσω τη φάλαγγα.
 παρατυγχάνω: εἶμαι παρῶν τυχαία.
 ἐκ τοῦ παρατυχόντος: ἐκ του προχείρου.
 παραυτικά: την ἴδια στιγμή.
 παραχρήμα: αμέσως.
 παρέρχομαι: λαμβάνω το λόγο, υπερτερώ, παρουσιάζομαι.
 παρέρχομαί τινα ἄρχοντα: αναγνωρίζω κάποιον ως στρατηγὸ μου.
 τὸ παροιμαζόμενον: ὅπως λέει η παροιμία.
 πάσχω τὰ ἔσχατα: θανατώνομαι.
 παύομαι τῆς διανοίας: εγκαταλείπω τη σκέψη.
 πείθομαι (τινί): υπακούω, πείθομαι σε κάποιον.
 πείθω χρήμασι: διαφθείρω κάποιον με χρήματα.
 πενέστης: υπηρέτης, εργάτης.
 πέρας: τέρμα, αποτέλεσμα.
 πέρας ἔχω τινός: εξασφαλίζω κάτι στο ἑπακρο.
 περιέπω: περιποιούμαι.
 περιπτὰ φρονῶ: ἔχω ιδιόρρυθμες σκέψεις.
 πίστις: εμπιστοσύνη, βεβαιότητα, τιμιότητα.
 πλοῦς: πλους, εκστρατεία.
 τὸ μήκος τοῦ πλοῦ: το μέγεθος της απόστασης.
 ποιῶ τινα ὑπό τινι: υποτάσσω κάποιον.
 ποιῶ τινα ἐπί τινι: ορίζω κάποιον επικεφαλής.
 ποιῶ ἐκκλησίαν: συγκαλώ συνέλευση.
 ποιοῦμαι τὴν διάγνωσιν: εκδίδω ἀπόφαση.
 περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι: αποδίδω σε κάτι μεγάλη σημασία.
 ποιοῦμαι λήθην: λησμονώ.
 ποικίλως ἔχω: διαφέρω.
 ποινὰς δίδωμι: τιμωρούμαι.
 ποινὰς λαμβάνω: τιμωρώ.
 πολεμικῶς ἔχω: διάκειμαι εχθρικά.
 τὸ πολέμιον: η ἔχθρα.
 πολιτεύω: εἶμαι πολίτης.

πολιτεύομαι: αναμειγνύομαι στα πολιτικά.
πολιτεύω κακῶς: ασκῶ κακή πολιτική.
πλέον φέρομαί τινος: υπερισχύω κάποιου.
οἱ ἐν τοῖς πράγμασι: οι κυβερνῶντες.
πράττω τὴν εἰρήνην: ενεργῶ για να γίνει ειρήνη.
πρέσβυς: απεσταλμένος.
πρεσβύτερος: μεγαλύτερος σε ηλικία.
προάγω: οδηγῶ εμπρός, παρακινῶ.
προαίρεσις: προτίμηση.
προγίγνομαι: εμφανίζομαι πριν.
ἐκ προνοίας: εσκεμμένα.
προσδεῖ: υπάρχει ἀκόμη ἀνάγκη.
τὰ προσιόντα: τα εισοδήματα.
προσθήκη: συμπλήρωμα, βοήθεια.
πρόσω: εμπρός.
πρύμνας λύω: αποπλέω.

P

ρώννυμι: δίνω δύναμη, εἶμαι δυνατός.

Σ

σαφήνεια τοῦ στόματος: καθαρότητα του λόγου.
πλήθουσα σελήνη: πανσέληνος.
σκοπῶ πρὸς ἀλήθειαν: σκέφτομαι αποβλέποντας στην ἀλήθεια.
σπονδή: σπονδή.
σπονδαί: ανακωχή.
λύω τὰς σπονδὰς: παραβιάζω τις συνθήκες.
στρογγύλη ναῦς: εμπορικό πλοίο.
συγγνώμην ἔχω τινι: συγχωρῶ.
συγγνώμης τυγχάνω: συγχωρούμαι.
συγκεῖται: ἔχει συμφωνηθεῖ.
συνάγω: συγκεντρῶνω, συναθροίζω.
συνελὼν λέγω: λέγω εν συντομία.
συνάλλαγμα: συμβόλαιο, συνθήκη.
συνίστημι πόλεμον: ἀπὸ κοινού κηρύττω πόλεμον.
σύνοιδα: γνωρίζω καλά.
συνουσία: συναναστροφή, επικοινωνία.
ποιοῦμαι τὴν συνουσίαν: επικοινωνῶ.
σχολή: οκνηρία, αδράνεια.

T

τάξις: στρατιωτική παράταξη, τακτοποίηση.
 τὰ ἀμφὶ τάξεις: ἡ στρατιωτικὴ τακτικὴ.
 τεκμήριον: ἀπόδειξη.
 τελευτῶ τὸν βίον: πεθαίνω.
 τελευτῶ τὸν βίον ὑπὸ τινος: φονεύομαι.
 τέλος: ἀποτέλεσμα, σκοπός, φόρος.
 τέλος ὠνοῦμαι: εἰσπράττω τοὺς φόρους τοῦ δημοσίου.

τίθημι ἀγῶνα: διοργανώνω ἀγῶνα.
 τίθημι νόμον: νομοθετῶ.
 τιμῶμαι φυγῆς: προτείνω νὰ μου ἐπιβληθεῖ ἡ ποινὴ τῆς ἐξορίας.
 τιμωρία: βοήθεια, τιμωρία.
 ἐτοιμάζομαι τιμωρίαν: εξασφαλίζω βοήθεια.
 τίνω: ἀποδίδω, πληρώνω.
 τίνω χάριν τινί: ἀποδίδω εὐγνωμοσύνη σὲ κάποιον.
 τίνω τιμὴν: ἀποδίδω τιμὴ.
 τίνω δίκην: τιμωροῦμαι.
 τοῦμπαλιν: ἀντίθετα, ἀντίστροφα, ἐνάντια.
 τραχέως περιέπω τινά: φέρομαι σκληρὰ σὲ κάποιον.
 τρίβω: τρίβω, ἀναβάλλω, καταστρέφω, σπαταλῶ.

Υ

ὑβρίζω: φέρομαι ἀλαζονικά, βλάπτω, περιφρονῶ.
 ὕβρις: θράσος, ταπείνωση, ἀδικία, αὐθαιρεσία.
 ἄν ἐγχωρῆ τὸ ὕδωρ: ἀν ὑπάρχει ἀρκετὸς χρόνος.
 ἀποδίδωμί τινι τὸ ὕδωρ: δίνω σὲ κάποιον τὴ σειρά νὰ μιλήσει.
 ὑπάγω: ὑποτάσσω, ἀποσύρω ἀπὸ κάτω κρυφά, προσελκύω.
 ὕπαρ: ὄραμα.
 οὔτε ὄναρ οὔτε ὕπαρ: με κανέναν τρόπο.
 ὑπέικω: ἀποχωρῶ, ἀποσύρομαι.
 ὑπερδέξιος: ἀνώτερος.
 ὑπερορία γῆ: ἡ ξένη χώρα.
 ὑπέχω: παρέχω, υποστηρίζω, ὑποτάσσω.
 ὑπέχω ἑμαυτὸν τινι: εἶμαι στὴ διάθεση κάποιου.
 ὑπέχω αἰτίαν τινός: κατηγοροῦμαι γιὰ κάτι.
 ὑποδείης: ἐλλιπής.
 ὑποδεέστερος: κατώτερος.
 ὑποδύω (ἢ ὑποδύνω): εἰσχωρῶ.
 κίνδυνον ὑποδύω: κινδυνεύω.
 ὑπόκειμαι: παραμένω, ὑποτάσσομαι.
 ὑποκρίνομαι τραγωδίαν: λαμβάνω μέρος σὲ τραγωδία.
 ὑποσημαίνω: δίνω σύνθημα με τὴ σάλπιγγα.
 ὑποτέμνομαι: προσπαθῶ νὰ ἀνακόψω.

ὑποτέμνομαι τὸν πλοῦν: ματαιώνω το ταξίδι.
 ὑποχείριος: αὐτὸς που βρίσκεται στην εξουσία κάποιου.
 ὑστερῶ τῆς πατρίδος: αδυνατῶ να υπερασπίσω την πατρίδα.
 ὑφίσταμαι ἀρχήν: λαμβάνω αξίωμα.

Φ

φαίνω: φανερώνω, αποκαλύπτω, πληροφορῶ.
 τὰ φανθέντα: οἱ καταγγελίες.
 φαῦλος: ἀσήμαντος, χυδαῖος.
 τὸ φαῦλον: ἡ κακοήθεια.
 πάνυ φαύλως: σε ἀθλιότατη κατάσταση.
 φέρω χάριν: ευγνωμονῶ.
 φέρω τὴν ψῆφον: αποφασίζω με τὴν ψήφο μου.
 φέρω βαρέως: ἀγανακτῶ.
 εὔ φέρομαι παρά τινι: προκαλῶ τὴν ἐκτίμηση κάποιου.
 φεύγω: καταφεύγω, ἐξορίζομαι, κατηγοροῦμαι.
 ὁ φεύγων: ὁ κατηγορούμενος.
 φθονῶ: φθονῶ, ἀρνούμαι.
 φιλανθρώπως ἔχω: ἐκδηλώνω φιλάνθρωπα αἰσθήματα.
 φιλοτιμία: φιλοδοξία, τιμή.
 φοιτῶ: συχνάζω, μαθητεύω.
 τάττω φόρον: ἐπιβάλλω φορολογία.
 εὔ φρονῶ: σκέφτομαι σωστά.
 τὰ ἀμείνω φρονῶ: ἔχω τὶς καλύτερες διαθέσεις.
 φρόνιμος γίγνομαι: ἐνεργῶ με περίσκεψη.
 φρυκτοί: πυρσοί, δαυλοί.
 κατάγω φυγάδα: ἐπαναφέρω στὴν πατρίδα ἐξόριστο.

Χ

χαλεπός: δύσκολος, δυσβάστακτος, αὐστηρός.
 χαλεπός εἰμί τινι: ἀγανακτῶ ἐναντίον κάποιου.
 ἴστημι χαλκοῦν: στήνω χάλκινο ἀδριάντα.
 χαρίζομαι: κάνω χάρη, δείχνω εὐνοία.
 χάριν οἶδά τινι: ευγνωμονῶ κάποιον.
 χάριν κομίζομαι: δέχομαι ἐκδηλώσεις ευγνωμοσύνης.
 εἰς χεῖρας ἔρχομαί τινι: συγκρούομαι με κάποιον.
 πολλῆ χειρί: με πολὺ στράτευμα.
 χρεία: ωφέλεια, ἀνάγκη, ἔλλειψη.
 χρῶμαι τῷ πράγματι: ἀντιμετωπίζω τὴν κατάσταση.
 μιᾷ γνώμῃ χρώμενοι: ὁμόφωνα.
 χρῶμαι νόμοις: ζῶ σύμφωνα με τοὺς νόμους.
 οὕτω χρῶνται...: ἔτσι συνηθίζουν...
 τὸ χρησθέν: ἡ ἀπάντηση τοῦ μαντείου.

περιπλέω ἐν χρόῳ: κοντά στην ακτή πλέω.

Ψ

ψεύδομαι τῆς ἐλπίδος: διαψεύδομαι στις ελπίδες μου.

ψηφίζομαι: αποφασίζω με την ψήφο μου.

γράφω ψήφισμα: υποβάλλω στην εκκλησία του δήμου έγγραφη πρόταση.

ψιλοί: οι ελαφρά οπλισμένοι στρατιώτες.

Ω

ὠνομαί-ὠμαί: αγοράζω, νοικιάζω.

ὠρα: εποχή, ώρα, κατάλληλος χρόνος.

ὠραῖος: ώριμος, ἐγκαιρος.